

www.oie.go.th

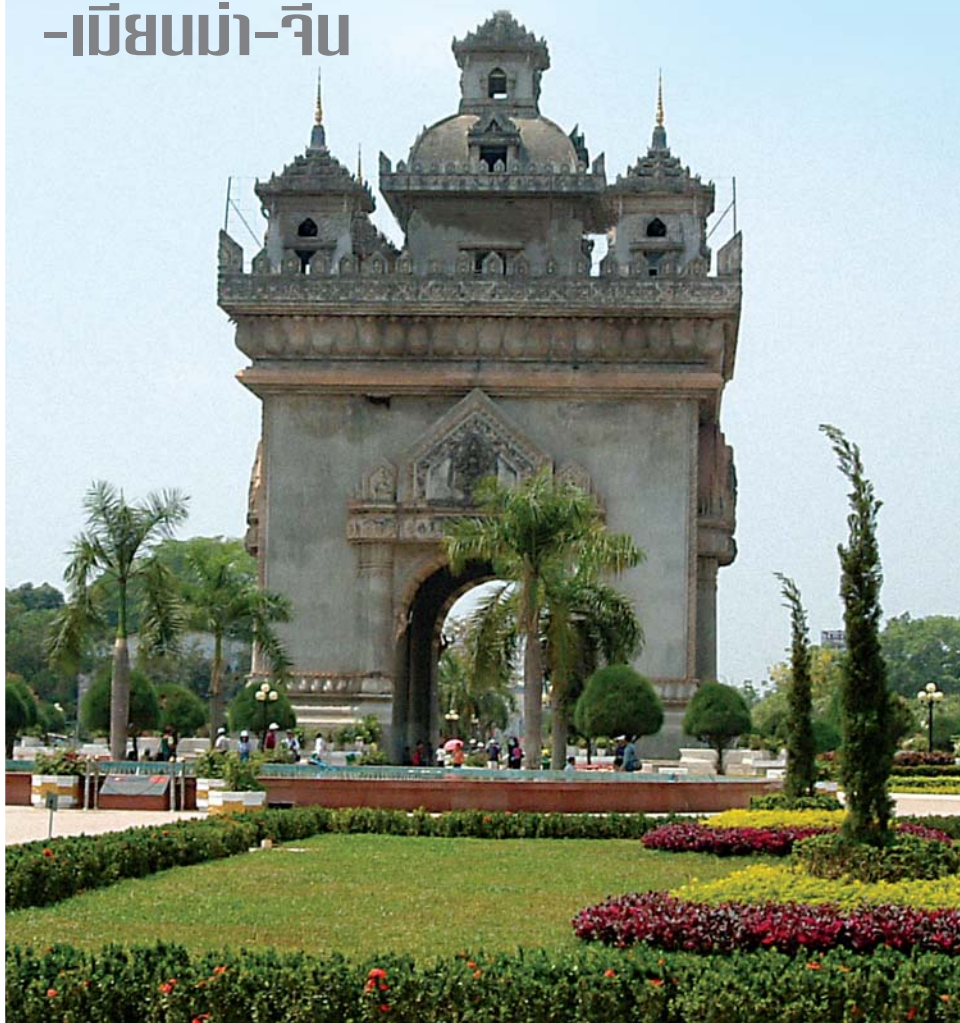
วารสาร

เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม

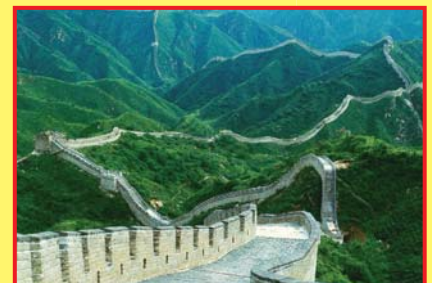
ปีที่ 5 ฉบับที่ 15

เดือนมกราคม - มีนาคม 2552

เปิดแผนพัฒนาอุตสาหกรรม ตามเส้นทาง R3: ถนนสายเศรษฐกิจ เชื่อมโยงไทย-สปป.ลาว -เมียนมา-จีน

ISSN 1905-0992

บทความพิเศษ

■ “สบายดี ประเทศลาว”

โอกาสและข้อจำกัดในการทำ
การค้าการลงทุนในประเทศลาว

■ อุตสาหกรรมสิ่งทอ

และเครื่องนุ่งห่มควรเร่งสร้าง
ความเข้มแข็งภายใต้ ASEAN Brand
อย่างไร?

สัมภาษณ์พิเศษ

■ พชช. ศิริรุจ จุลกะรัตน์

/ พอ. อัจฉริยา เทพพัฒนพงศ์

“...ถึงเวลามองเพื่อนบ้าน

...โอกาสใกล้ตัว”

■ “ सबช่องก็ต้องเดินไปหา” ตัวอย่าง
ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ
อย่างสูงในการทำธุรกิจกับเพื่อนบ้าน

บรรณาธิการแถลง

"การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน" ครั้งที่ 14 ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ 27 ก.พ.-1 มี.ค. 2552 กลับสู่ประเทศไทยในฐานะผู้ก่อตั้งและประธานอาเซียนอีกครั้ง พูดได้ว่าทำให้ความร่วมมือด้านต่างๆ ของทั้ง 10 ประเทศสมาชิก เกิดเป็นประชาคมอาเซียนที่แข็งแกร่งมั่นคงยิ่งขึ้น ความเชื่อมั่นเกิดขึ้น งานที่คิดกันไว้ก็จะเดินหน้าได้อย่างเต็มทั้งจริงจัง โดยเฉพาะมาตรการต่างๆ ที่จะเข้ามาแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจให้กลับฟื้นคืน

สศอ. ในฐานะที่มีบทบาทนำด้านหนึ่งนำเสนอโดยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ถือโอกาสหยิบเอาเรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านมานำเสนอหลายเรื่อง "เปิดแผนพัฒนาอุตสาหกรรมตามเส้นทาง R3 : ถนนสายเศรษฐกิจเชื่อมโยงไทย-สปป.ลาว-เมียนมา-จีน" และ "สละบายดีประเทศลาว" โอกาสและข้อจำกัดในการทำการค้าการลงทุนในประเทศลาว" รวมทั้งตั้งคำถามว่า "อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มควรเร่งสร้างความเข้มแข็งภายใต้ ASEAN Brand อย่างไร?"

พร้อมสัมภาษณ์ "ศิริจุ จุลกะรัตน์ พชช. ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ" และ "อัจฉริยา เทพพัฒนพงศ์ พอ. สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ" ของ สศอ. ใ้มุมมองการพัฒนาในเรื่องนี้ ทั้งได้ข้อคิดจากผู้ประกอบการที่เข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน แล้วกลับมาบอกว่าประสบกับความสำเร็จอย่างสูง

"OIE Business indicators" คอลัมน์ใหม่ มาทำหน้าที่ให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ และแจ้งเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยเน้นการนำเสนอในรูปแบบตาราง กราฟ แผนภูมิ ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่เสียเวลาในการอ่านของท่านๆ ค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี
บรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

นายอาทิตย์ วุฒิคะโร

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดร.สมชาย หาญหิรัญ

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายวิศักดิ์ ศุภประเสริฐ

ผู้เชี่ยวชาญ

นายศิริจุ จุลกะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญ

ดร.ณัฐพล รังสิตพล

ผู้เชี่ยวชาญ

บรรณาธิการบริหาร

นางวาริ จันทน์เนตร

ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารกลาง

คณะบรรณาธิการ

นางวาริ จันทน์เนตร

นายอานนท์ เศรษฐกิจไกร

นางสาวปารณา บุญญฤทธิ์

นางสาวสมพิศ นาคสุข

นางสาววรางคณา พงศาปาน

นายกฤษฎา นุรักษ์

นางสาวเรวดี แก้วมณี

นางสาวพวงพิศ วิเศษสุวรรณภูมิ

นายบุญอนันต์ เสวตสิทธิ์

สารบัญ

เรื่องเด่นประจำฉบับ

- เปิดแผนพัฒนาอุตสาหกรรมตามเส้นทาง R3 : ถนนสายเศรษฐกิจเชื่อมโยงไทย-สปป.ลาว-เมียนมา-จีน 1

ภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย

- ดัชนีอุตสาหกรรม ปี 2551 และคาดการณ์ไตรมาส 1 ปี 2552 6

สศอ. พบผู้ประกอบการ

- หิน 8

เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรม

- จัปตาอุตสาหกรรมไทยปีฉลู 10

สัมภาษณ์พิเศษ

- ผชช. ศิริจุ จุลกะรัตน์/ผอ. อัจฉริยา เทพพัฒนพงศ์ ...ถึงเวลามองเพื่อนบ้าน "โอกาสใกล้ตัว" 13

• "สขงก็ต้อเดินไปหา" ตัวอย่างผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการทำธุรกิจกับเพื่อนบ้าน

บทความพิเศษ

- "สละบายดี ประเทศลาว" โอกาสและข้อจำกัดในการทำการค้าการลงทุนในประเทศลาว 18

• อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มควรเร่งสร้างความเข้มแข็งภายใต้ ASEAN Brand อย่างไร?

ใบสมัครสมาชิก 27

รอบรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม 28

★ สนใจรับเป็นสมาชิกวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม หรือให้อีเมลแอดเดส :

กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

โทรศัพท์: 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร: 0 2644 7023 www.oie.go.th

✿ บทความและข้อเขียนต่างๆ ที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นทัศนะส่วนบุคคลของผู้เขียน

ภาพแสดงเส้นทาง R3 A และ R3B

เปิดแผนพัฒนาอุตสาหกรรม ตามเส้นทาง R3 : ถนนสายเศรษฐกิจเชื่อมโยงไทย-ลาว-เมียนมา-จีน

ท่ามกลางปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศที่รุมเร้าภาคอุตสาหกรรมไทยให้ประสบกับภาวะวิกฤต ไม่ว่าจะเป็นพิษจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาที่เป็นตลาดหลักสินค้าส่งออกที่สำคัญๆ ของไทย ความผันผวนของราคาน้ำมัน รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงอันเนื่องมาจากการขาดเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศส่งผลให้เศรษฐกิจของไทยมีการชะลอตัวลงอย่างเห็นได้ชัดในรอบปีที่ผ่านมา และนักวิเคราะห์หลายฝ่ายต่างคาดการณ์ว่าจะมีการชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องไปอีกนาน ภายใต้วิกฤตการณ์ดังกล่าว การหันไปจับมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อแสวงหาตลาดและฐานที่มั่นในการลงทุนแหล่งใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพโดยอาศัยฐานทรัพยากรธรรมชาติอันหลากหลายและแรงงานราคาถูก นับเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการช่วยลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคอุตสาหกรรมเพื่อให้สามารถฟันฝ่าความแปรปรวนทางเศรษฐกิจและยืนหยัดเป็นเสาหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจไทยได้ต่อไป

กำหนดเส้นทาง R 3

ปฏิบัติการตามหาฐานที่มั่นใหม่สำหรับการลงทุนทางอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นการแผ่ขยายสายปึกหรือการลงทุนหลักปักฐานใหม่ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะหน่วยงานหลักด้านการขึ้นนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ขอแนะนำเส้นทางขึ้นสู่ภาคเหนือของประเทศเพื่อพบกับศักยภาพของเส้นทาง R3* เส้นทางพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) ภายใต้กรอบอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) ซึ่งมีธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank) หรือที่เรียกกันโดยย่อว่า ADB เป็นหัวเรือใหญ่ในการพัฒนา

เส้นทาง R3 เริ่มต้นที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงรายและแยกออกเป็น 2 เส้นทางคือ เส้นทาง R3A หรือ R3E ซึ่งเชื่อมโยงไทย-สปป.ลาว-จีนตอนใต้ ผ่านเมืองเชียงของ-ห้วยทราย-หลวงน้ำทา-บ่อเต็น-สิบสองปันนา-คุนหมิง และเส้นทาง R3B หรือ R3W ซึ่งเชื่อมโยงไทย-เมียนมา-จีนตอนใต้ ผ่านเมืองเชียงของ-ท่าขี้เหล็ก-เชียงตุง-เมืองลา-ด้าลั่ว-คุนหมิง โดยเส้นทางสายเศรษฐกิจทั้งสองเส้นทางเปิดใช้อย่างเป็นทางการมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว และมีผู้ประกอบการไทยได้เริ่มเข้าไปลงทุนทำธุรกิจ โดยเฉพาะในเส้นทาง R3A ไม่ว่าจะเป็นบริษัท ขุดค้นถ่านหินเวียงภูคาของคุณนพพร ประโยชน์เจริญผล ในแขวงหลวงทา นิคมอุตสาหกรรมจิงหนิงในเขตปกครองตนเองสิบสองปันนาของคุณชาวลิต นิมลลอ หรือการลงทุนผลิตเหล้าขาวของบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ ในเมืองอวีซี ซึ่งถือเป็นผู้นำเบเกอรี่ที่อาจกล่าวได้เต็มปากว่าประสบความสำเร็จอย่างงดงามและสร้างชื่อเสียงนักธุรกิจไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในแดนลาวและแดนมังกร

*เส้นทาง R3 (Route 3) เป็นหนึ่งในเส้นทาง Far West Corridor ภายใต้โครงการพัฒนาด้านเครือข่ายระบบโลจิสติกส์ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ซึ่งเป็นการสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างไทย ลาว เมียนมา กัมพูชา จีนและเวียดนาม

R 3A R3B เส้นทางไหนดี?

หลายโอกาสและหลากหลายสถานการณ์มนุษย์จำเป็นต้องตัดสินใจเลือก ในบริบททางเศรษฐกิจการผลิตตามตัดสินใจโดยไม่ศึกษาข้อมูลให้ถี่ถ้วนอาจนำพารุณกิจไปสู่หนทางตันและอาจถึงขั้นความล้มเหลวในการประกอบการ

จากการศึกษาโครงสร้างทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม รวมทั้งความเชื่อมโยงด้านโลจิสติกส์และ Supply Chain ตลอดจนปัจจัยทางการเมืองของประเทศที่เป็นทางผ่านของเส้นทาง R3 ทั้งสองเส้นทางระหว่างเมียนมากับ สปป.ลาว ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประกอบกับความเห็นของเหล่ากูรูทางธุรกิจพอจะหาคำตอบได้ว่า เส้นทาง R3A ที่พาดผ่าน สปป.ลาว น่าจะมีภาษีดีกว่าเส้นทาง R3B ที่พาดผ่านเขตอิทธิพลของชนกลุ่มน้อยในรัฐฉานของเมียนมาที่มีการตั้งด่านเก็บค่าผ่านทางตลอดเส้นทางอย่างน้อย 4 ด่าน ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนของสินค้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเสี่ยงในเรื่องความปลอดภัย นโยบายทางการเมือง รวมทั้ง ข้อจำกัดในเรื่องตลาดการส่งออกอันเป็นผลมาจากการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจของนานาชาติต่อเมียนมา

อย่างไรก็ตาม หากมองข้ามปัญหาอุปสรรคดังกล่าว สำหรับผู้ประกอบการที่รัก

สภาพเส้นทาง R3B ผ่านรัฐฉานในเมียนมา

ด่านตรวจคนเข้าเมืองและเก็บค่าธรรมเนียม

การผจญภัย อุตสาหกรรมที่น่าเข้าไปลงทุน และเป็นที่ต้องการของรัฐบาลในท้องถิ่นด้วย คือ อุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและถ่านหิน อุตสาหกรรมเหมืองแร่ การผลิตวัสดุก่อสร้าง เครื่องจักรอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งการผลิตยางรถยนต์ และที่ขาดไม่ได้ คือ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เนื่องจากมีผลผลิตทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพอีกประเภทหนึ่ง คือ ธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สโมสรกอล์ฟ ทั้งนี้ ใครที่เคยไป สปป.ลาวและชื่นชมความงามของเมืองหลวงพระบาง ในทัศนะของผู้เขียนอาจกล่าวได้ว่า เมืองเชียงตุงซึ่งเป็นเมืองเอกของรัฐฉานมีความงามไปด้วยศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าไม่แพ้เมืองหลวงพระบาง ที่สำคัญ

คนเชียงตุงส่วนใหญ่มีเชื้อสายไทยใหญ่ที่สามารถเข้าใจภาษาไทย ดูทีวีไทย ความงดงามของเมืองเชียงตุงจึงควรค่าแก่การอนุรักษ์ความงามของเมืองนี้ไว้เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าการพัฒนาอุตสาหกรรม

ข้ามฟากมาฝั่งลาวในแขวงหลวงน้ำทาที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรแร่ธาตุ และเหมาะสมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าวโพด ถั่วชนิดต่างๆ รวมถึงยางพารา นอกจากนี้ ยังมีการปลูกพืชพลังงานที่เรียกว่า “มะเยาหิน” ที่มีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าสับปะรด (มีปริมาณน้ำมันสูงถึง 400-500 ลิตร/ไร่ ซึ่งใกล้เคียงกับปาล์มน้ำมัน) เป็นตัวชูโรง สำหรับในแขวงบ่อแก้ว

เสน่ห์เมืองเชียงตุงทั้งงามด้วยธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและเปิดรับการลงทุนจากฝั่งไทย คือ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ และเฟอร์นิเจอร์ โรงไม้หิน การแปรรูปพืชผลการเกษตร เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง การตัดเย็บเสื้อผ้า รวมทั้งการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก รีสอร์ท ตลอดจนธุรกิจด้านโลจิสติกส์ เช่น การขนส่ง และคลังสินค้า

ย้ายมาแดนมังกรในมณฑลยูนนาน ซึ่งได้รับการขนานนามว่า “อาณาจักรแห่งพันธุ์ไม้” และ “อาณาจักรแห่งสัตว์” ที่รัฐบาลจีนประกาศให้เป็นประตูจีนสู่อาเซียนผ่านเมืองเชียงรายของไทย มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งที่เป็นพืชเศรษฐกิจ เช่น ข้าวเจ้า ข้าวโพด ข้าวสาลี มันและถั่วชนิดต่างๆ ทรัพยากรแร่ธาตุ เช่น ดีบุก ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี ฟอสฟอรัสและหินอ่อน นอกจากนี้ ยังมีศักยภาพทางด้านการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ โดยมีโครงการก่อสร้างเขื่อนและโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่เมืองเชียงรุ่ง ห่างจากอำเภอเชียงแสนซึ่งเป็นเขตชายแดนไทยเพียง 350 กิโลเมตร โดยกระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้จะจำหน่ายให้กับไทยผ่านทางสายแดนลาว อุตสาหกรรมที่น่าลงทุนในมณฑลยูนนานจึงประกอบด้วยอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร ยาและสมุนไพร เหมืองแร่ การผลิตไฟฟ้า และธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะศักยภาพเป็นรายเมืองที่เรียงรายอยู่ตามเส้นทาง R3A เขตปกครองตนเองสิบสองปันนา ซึ่งมีเมืองหลวงชื่อเมืองเชียงรุ่ง และมีชนชาติส่วนใหญ่เป็นชาวไทยลื้อ ได้

ท่าเรือข้ามฟากจากฝั่งเชียงของไปยังฝั่งลาว

สภาพเส้นทาง R3A ในฝั่งลาว

ถือว่าเป็นเขตที่อยู่ใกล้และมีการติดต่อไปมาหาสู่กับไทยมากที่สุดจึงมีศักยภาพในการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว สิ่งทอ ยาสมุนไพรและเครื่องสำอาง เหมืองแร่ และการแปรรูปอาหารที่ปลอดภัยพิษหรืออาหารสีเขียว ในขณะที่นครคุนหมิงมีอุตสาหกรรมที่น่าลงทุน ประกอบด้วย การผลิตเครื่องมือ เครื่องจักรอุปกรณ์ซ่อมรถยนต์ สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ การแปรรูปอาหารและไบยาสูบ ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว สปา เครื่องสำอาง ฯลฯ

นอกจากนี้ ยังมีเมืองอู๋ซี ซึ่งตั้งอยู่ตอนกลางของมณฑลยูนนานที่มีชื่อเสียงในการปลูกไบยาสูบและเป็นที่ตั้งของโรงงานผลิตบุหรี่ที่ใหญ่และมีชื่อเสียงที่สุดของจีน คือ โรงงาน Yuxi Cigarette หรือที่รู้จักกันในนามของบุหรี่ยี่ห้อแดง มีอุตสาหกรรมที่น่าลงทุน ประกอบด้วย เหมืองแร่ การผลิตสุรา

ยาสูบ ยาแผนปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ การแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ อาหารแช่แข็งและธุรกิจการบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีเมืองลี่เจียงซึ่งเป็นเมืองที่เป็นจุดเปลี่ยนทิศทางการไหลของแม่น้ำแยงซีไปยังภาคตะวันออกของจีน รวมทั้ง มีวัฒนธรรมของเผ่าพันธุ์ที่การันตีด้วยการเป็นเมืองมรดกโลกเป็นจุดขาย ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่น่าลงทุนในเมืองลี่เจียงจึงได้แก่ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น บริษัทนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหารและภัตตาคาร ที่สำคัญผู้บริหารเมืองลี่เจียงพร้อมจะเปิดประตูรับการลงทุนจากไทยโดยเฉพาะธุรกิจร้านอาหารไทย เนื่องจากอาหารไทยเริ่มเป็นที่นิยมในหมู่ชาวจีนและท่องเที่ยวชาติต่างๆ ทั่วโลกและปัจจุบันยังไม่มีร้านอาหารไทยในเมืองลี่เจียงเลย จึงน่าจะเป็นธุรกิจที่เป็น Blue Ocean Strategy ในเมืองนี้

สวนยางพาราในแขวงหลวงน้ำทา

ต้นมะเขายิน หรือต้นน้ำมันและผลผลิตน้ำมันที่สกัดได้จากผลมะเขายิน

ปิดแผนพัฒนาอุตสาหกรรมตามเส้นทาง R3

จากผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ตามเส้นทาง R3 ทั้งในส่วนที่พาดผ่านลาวและเมียนมามุ่งสู่การกำหนดแผนพัฒนาอุตสาหกรรมในเส้นทางดังกล่าวใน 2 ระดับ คือ แผนพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม และแผนพัฒนาอุตสาหกรรมรายประเทศ ซึ่งได้มีการจัดลำดับความสำคัญตามความเร่งด่วน โดยแบ่งเป็น ระยะสั้น (พ.ศ.2552-2554) ระยะกลาง (พ.ศ.2552-2556) และระยะยาว (พ.ศ.2552-2562)

สาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ในภาพรวมโดยสรุป คือ **ในระยะสั้น** จะผลักดันให้มีการพัฒนาเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย-เชียงใหม่เพื่อเชื่อมโยงให้เกิดเครือข่ายคมนาคมที่เต็มรูปแบบเพื่อรองรับการกระจายสินค้าไปยังกรุงเทพฯ และท่าเรือแหลมฉบัง ส่งเสริมการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ไทยมีความได้เปรียบ สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ในการเริ่มต้นการพัฒนาธุรกิจและการขยายธุรกิจไปในต่างประเทศ สำหรับ **ในระยะกลาง** จะเป็นการส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการลงทุนทางอุตสาหกรรม จัดระบบและยกระดับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องและเพียงพอต่อความต้องการในการลงทุน รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันทางการเงินของประเทศสมาชิก เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์และข้อปฏิบัติร่วมกันในการให้บริการทางการเงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและบรรยากาศในการลงทุนร่วมกัน ทั้งนี้ **ในระยะยาว** จะเน้นการสร้างความต่อเนื่องในการบริหารและติดต่อประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดใช้เส้นทาง R3 รวมทั้งพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องส่งเสริมการวางแผนเพื่อกำหนดมาตรการร่วมกันในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบในทางลบจากการเปิดใช้เส้นทาง R3 ไม่ว่าจะเป็นปัญหาแรงงานเถื่อน การค้ามนุษย์ อาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งปัญหาด้านสาธารณสุข ซึ่งถือเป็นมาตรการในเชิงรุกที่

โรงงานผลิตไฟฟ้าพลังน้ำในมณฑลยูนนาน

แหล่งน้ำตามธรรมชาติจากภูเขาซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากและสามารถนำมาใช้ในการผลิตไฟฟ้า

จะต้องมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีแผนการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้แก่บุคลากร ผู้ประกอบการ ทั้งในส่วนของไทยและประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

สำหรับแผนพัฒนาอุตสาหกรรมรายประเทศได้เรียงไปตั้งแต่ เมียนมา ลาว และจีนตอนใต้ โดยเริ่มต้นจากเมียนมาตอนเหนือ ซึ่งมีรัฐฉานเป็นพื้นที่เป้าหมายในการศึกษาแผนงาน **ระยะสั้น** จะเริ่มจากเร่งรัดการเจรจา ด้านความปลอดภัยและการปกป้องธุรกิจของนักลงทุนจากความเสี่ยงอันเนื่องมาจากปัญหาทางการเมืองและชนกลุ่มน้อย ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจทุกประเภทที่มีโอกาสการเติบโต เจริญจากกลไกในเรื่องกฎระเบียบ

และสิทธิประโยชน์เพื่อจูงใจให้นักธุรกิจไทยไปลงทุนในเมียนมาเพิ่มมากขึ้น สำหรับแผน **ในระยะกลาง** จะเน้นส่งเสริมความร่วมมือในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและมีแนวโน้มการเติบโตในอนาคต ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร อุตสาหกรรมพลังงาน (น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ) และอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ในขณะเดียวกัน จะมีการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับการลงทุนควบคู่กันไปด้วย และ **ในระยะยาว** จะส่งเสริมการลงทุนด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็น เช่น การผลิตพลังงานไฟฟ้า การก่อสร้าง รวมถึงเครือข่ายการคมนาคมขนส่ง และการสื่อสารเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในอนาคต

ด้าน สปป.ลาว ซึ่งมีแขวงบ่อแก้วและหลวงน้ำทาเป็นพื้นที่เป้าหมายหลักในการพัฒนา แผนฯ **ระยะสั้น** จะเริ่มจากการเจรจาเพื่อเร่งรัดการปฏิบัติตามข้อตกลงขนส่งสินค้าข้ามแดน (Cross Border Trade Agreement : CBTA) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตพืชเกษตร พืชพลังงานและพืชเศรษฐกิจภายใต้โครงการ Contract farming สนับสนุนการปลูกพืชพลังงานทดแทน เช่น สบู่ดำ และมะเขือเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้ง การเจรจาเพื่อเข้าพื้นที่ปลูกมะเขือเทศและพืชพลังงานอื่นๆ สำหรับ **ในระยะกลาง** จะเน้นส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ไทยมีความได้เปรียบด้านฝีมือแรงงาน เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้า สิ่งทอ และเฟอร์นิเจอร์ ส่ง

แหล่งไฟฟ้าพลังน้ำในรัฐฉาน

เสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยางพาราและ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง ตลอดจนพัฒนาให้เป็น ศูนย์วัตถุดิบและจุดเชื่อมโยงการผลิต การค้า ขยายแดน และโลจิสติกส์เพื่อกระจายสินค้าไป สู่จีน โดยในระยะยาว จะเป็นการส่งเสริมการ ลงทุนในอุตสาหกรรมการแปรรูปที่ใช้ ประโยชน์จากวัตถุดิบที่มีกฎหมายห้ามส่ง ออก เช่น ทุรกีจเฟอริเนอร์ การเจียรใน เพชรพลอย อัญมณี รวมทั้ง มีการเผยแพร่ ข้อมูล กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการค้าและ การลงทุนในฝั่งลาวให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อ ลดความเสี่ยงในการลงทุน

ปิดท้ายด้วยแผนพัฒนาฯ ในส่วนของ จีนซึ่งครอบคลุมพื้นที่ในมณฑลยูนนานไป จนถึงเมืองต้าลี่และลี่เจียงทางภาคตะวันตก แผนฯ **ระยะสั้น** จะเริ่มจากศึกษาแนวโน้ม และวิเคราะห์ความได้เปรียบเสียเปรียบใน การเลือกใช้เส้นทางเพื่อเชื่อมต่อกับไทยไปยัง ท่าเรือแหลมฉบังของจีนระหว่างไทยกับ เวียดนาม เปรียบเทียบกับรัฐบาลจีนเพื่อกำหนด เงื่อนไขให้ผู้ประกอบการโลจิสติกส์ไทย สามารถขนส่งสินค้าไปยังประเทศจีนได้ รวมทั้ง พัฒนาและฟื้นฟูความสัมพันธ์ด้านการ บินระหว่างไทยและนครคุนหมิง สำหรับ **ระยะกลาง** จะเป็นการส่งเสริมการลงทุนใน อุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพทั้งใน ปัจจุบันและในอนาคต ให้ความช่วยเหลือผู้ ประกอบการไทยในการศึกษาข้อมูล กฎหมายทางด้านการค้า การลงทุนในจีน ตลอดจน จัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าวัตถุดิบเกี่ยวกับสาร พืชตกค้างและสารปนเปื้อนในวัตถุดิบซึ่ง นำเข้ามาจากจีน ซึ่งอาจเกิดจากกระบวนการ หรือขั้นตอนการผลิต การขนส่งและการบรรจุ หีบห่อ และในระยะยาว จะแสวงหาความ ร่วมมือเพื่อขยายโอกาสด้านธุรกิจการศึกษา ไปในมณฑลยูนนาน รวมทั้งส่งเสริมความ ร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวกับเมืองลี่เจียง ผ่านสื่อ ภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์โดยมีเป้า หมายเพื่อเผยแพร่เอกลักษณ์ไทย สร้าง กระแสนิยมการบริโภคสินค้าไทยเพื่อปูทาง ไปสู่การขยายฐานอุตสาหกรรมของไทยสู่จีน

สินค้าอุปโภคบริโภคมีความต้องการสูงในตลาดพม่า

ผลผลิตทางการเกษตรในรัฐฉาน

การแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ

การแปลงแผนพัฒนาดังกล่าวไปสู่การ ปฏิบัติไม่ใช่เรื่องง่าย และจำต้องอาศัยความ ร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานทั้งในส่วนกลางและ พื้นที่ รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณ และ บุคลากรอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็น Key success factor ที่สำคัญในการ ผลักดันแผนพัฒนา ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ หน่วยงานที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการกิจดังกล่าวทั้งที่เป็นหน่วย งานหลักและหน่วยงานสนับสนุนจะต้องร่วม กันทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มกำลังในอันที่

บรรยากาศเมืองเก่าในเมืองลี่เจียง เมืองมรดกโลก กับร่องรอยวัฒนธรรมของเผ่า纳西

บรรยากาศเมืองเก่าในเมืองลี่เจียง เมืองมรดกโลกกับร่อง รอยวัฒนธรรมของเผ่า纳西

จะส่งเสริมสนับสนุน รวมทั้งช่วยจัดปัญหา อุปสรรคของนักลงทุน ทั้งในส่วนของธุรกิจ นำร่องและธุรกิจที่กำลังจะเข้าไปแสวงหาอู่ ทางการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของการ ปูทาง การอำนวยความสะดวก หรือการ ช่วยตอบโต้ปัญหาอุปสรรค ซึ่งหากทุก หน่วยงานร่วมด้วยช่วยกัน ถนนเศรษฐกิจ สายนี้จะเป็นอีกเส้นทางสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย และตอบสนองต่อการ เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของไทยใน อนาคต ■

สนโรชาละเอียดเพิ่มเติมและ/หรือต้องการวิถีทัศน์ การสำรวจศักยภาพเส้นทาง R3

ติดต่อ ส่วนความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

โทร. 0 2202 3918, 0 2202 4307

โทรสาร 0 2644 8951

E-mail : pratana@oie.go.th, suddiratch@oie.go.th

ดัชนีอุตสาหกรรม ปี 2551

และไตรมาสที่ 1/2552

ดัชนีอุตสาหกรรม ไตรมาสที่ 4/2551 (ตุลาคม-ธันวาคม 2551) เมื่อเทียบกับ ไตรมาสก่อนพบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม ดัชนีผลิตภาพแรงงาน อุตสาหกรรม และดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลังลดลง

และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยมี 42 อุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของดัชนีฯ เพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและ เครื่องคำนวณ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตยานยนต์ การผลิตเครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุ และสินค้าที่เกี่ยวข้อง การ

ผลิตเครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ และของที่เกี่ยวข้อง การผลิตเม็ดพลาสติก การผลิตกระป๋องเดินทาง กระป๋องและสิ่งที่เกี่ยวข้อง อานม้าและเครื่องเทียมลาก การผลิตเยื่อกระดาษ กระดาษ และกระดาษแข็ง การผลิตเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าขั้นมูลฐาน การผลิตมอเตอร์ลิคเคอและมอเตอร์ เป็นต้น

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

ดัชนีอุตสาหกรรม	ไตรมาส 4/2550 (ต.ค. - ธ.ค.)	ไตรมาส 3/2551 (ก.ค. - ก.ย.)	ไตรมาส 4/2551 (ต.ค. - ธ.ค.)	อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (%)	อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน (%)
ดัชนีผลผลิต (มูลค่าเพิ่ม)	183.71	184.86	165.97	-10.22	-9.65
ดัชนีผลผลิต (มูลค่าผลผลิต)	186.05	187.22	166.42	-11.11	-10.55
ดัชนีการส่งสินค้า	185.81	183.03	164.97	-9.87	-11.22
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	180.39	203.37	201.56	-0.89	11.73
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	853.31	622.01	202.72	-67.41	-76.24
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	118.63	116.17	113.46	-2.33	-4.36
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	141.69	139.45	134.06	-3.87	-5.38
อัตราการใช้กำลังการผลิต	67.31	62.71	56.55		

(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล)

ดัชนีอุตสาหกรรม ปี 2551 เมื่อเทียบกับปีก่อน พบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น แต่ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลังและดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมลดลง โดย

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม มี 24 อุตสาหกรรมที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชี

และเครื่องคำนวณ การผลิตยานยนต์ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งกายที่ทำจากขนสัตว์ การผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตผ้าและสิ่งของที่ได้จากการถักนิตติ้งและโครเชต์ การผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว การผลิตน้ำมันจากพืช น้ำมันจากสัตว์ และไขมันจากสัตว์ การแปรรูปผลไม้และผัก เป็นต้น

ดัชนีการส่งออก มี 20 อุตสาหกรรมที่มีการส่งสินค้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ การผลิตยานยนต์ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตน้ำตาล การผลิตน้ำมันจากพืช น้ำมันจากสัตว์ และไขมันจากสัตว์ การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งกายที่ทำจากขนสัตว์ การแปรรูปผลไม้และผัก เป็นต้น

ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง มี 35 อุตสาหกรรมที่มีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ การผลิตมอเตอร์ลิคเคอและมอเตอร์ การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งกายที่ทำจากขนสัตว์ การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์และ

ส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตสสารและผลิตภัณฑ์จากสสาร การผลิตเครื่องจักรที่ใช้กันทั่วไปอื่นๆ การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก การผลิตน้ำตาล เป็นต้น

ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม มี 21 อุตสาหกรรมที่มีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ การผลิตรถจักรยานยนต์ การผลิตสิ่งทอสำเร็จรูป ยกเว้นเครื่องแต่งกาย การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอบ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากนม การผลิตยานยนต์ การผลิตน้ำตาล การผลิตเม็ดพลาสติก การผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว เป็นต้น

ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม มี 29 อุตสาหกรรมที่มีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งกายที่ทำจากขนสัตว์ การผลิต

เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตมอเตอร์ลิคเคอและมอเตอร์ การแปรรูปผลไม้และผัก การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน ยกเว้นปุ๋ยและสารประกอบไนโตรเจน การผลิตผ้าและสิ่งของที่ได้จากการถักทอและโครเชต์ การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น

อัตราการใช้กำลังการผลิต มี 35 อุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น การผลิตยานยนต์ การผลิตเครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุ และสินค้าที่เกี่ยวข้อง การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ อื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การจัดเตรียมและการป้อนเส้นใยสิ่งทอรวมถึงการทอสิ่งทอ การผลิตเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าขั้นมูลฐาน การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

ดัชนีอุตสาหกรรม รายปี (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

ดัชนีอุตสาหกรรม	ปี									อัตราการเปลี่ยนแปลง ปี 2551 เทียบกับปี 2550 (%)
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551*	
ดัชนีผลผลิต (มูลค่าเพิ่ม)	100.00	100.04	109.83	123.89	137.61	149.79	159.32	172.18	178.94	3.92
ดัชนีผลผลิต(มูลค่าผลผลิต)	100.00	103.20	122.31	129.42	143.53	156.84	165.89	175.26	182.00	3.85
ดัชนีการส่งสินค้า	100.00	103.67	121.56	127.96	141.22	154.08	162.25	173.04	178.86	3.36
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	100.00	110.68	119.84	126.81	145.93	159.59	175.75	181.82	189.07	3.98
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	107.09	113.97	113.48	115.60	135.59	171.35	166.46	340.65	322.76	-5.25
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	100.00	99.74	100.62	107.10	112.02	114.35	114.29	116.39	115.23	-0.99
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	98.68	105.73	120.28	125.82	132.44	134.47	138.91	140.26	143.56	2.35
อัตราการใช้กำลังการผลิต	58.71	58.66	63.76	65.17	67.48	68.04	67.74	66.12	62.63	8.08

(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล)

ดัชนีอุตสาหกรรมผลผลิต (มูลค่าเพิ่ม) ในไตรมาสที่ 1/2552 (มกราคม - มีนาคม 2552) คาดการณ์ว่า อยู่ที่ระดับ 159.25 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 15.04

หมายเหตุ: *ข้อมูลเบื้องต้น

หิน

วิกฤตการณ์เงิน (วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์) ของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย ทำให้รัฐบาลไทยมีการเร่งโครงการลงทุนสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ (เมกะโปรเจกต์) ให้มีความคืบหน้าอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการรถไฟฟ้าใต้ดินสายต่างๆ อาคาร ถนน เขื่อน เป็นต้น ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้อุตสาหกรรมเหมืองแร่หินแกรนิตขยายตัว

สำ นักวางแผนเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) จึงขอแนะนำท่านผู้อ่านไปรู้จักกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่หินแกรนิต (หินประดับชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมหินประดับ) โดยความร่วมมือจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ไปศึกษาดูงาน ทั้งนี้ ข้อมูลจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ระบุว่า ในปี 2551 (ม.ค. - ก.ย.) มีผู้ประกอบการเหมืองแร่หินแกรนิตฯ เปิดดำเนินการอยู่ 29 ราย (ภาคเหนือ 23 ราย และภาคกลาง 6 ราย) มีปริมาณการผลิตรวม 553.2 เมตริกตัน มูลค่า 2,821,320 บาท คนงาน 385 คน

กม: สศอ. เดินทางโดยรถยนต์ออกจากอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา หลังแวะเข้า

สักการะหลวงพ่อโสธร ที่วัดโสธรวรวิหารเพื่อความเป็นสิริมงคล แล้วมุ่งตรงสู่ตำบลเขาหินซ้อน อำเภอพนมสารคาม ใช้เส้นทางถนนสาย 304 (ฉะเชิงเทรา-กบินทร์บุรี) ประมาณ 30 นาที ถึงที่ตั้งของบริษัท พี.วี.หินอ่อนและแกรนิต จำกัด (สถานที่ดูงาน) เลขที่ 9/9 หมู่ 1 ตำบลเขาหินซ้อน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยคุณไพศาล หล้าคำ ผู้จัดการทั่วไป และเจ้าหน้าที่ของบริษัท มารอต้อนรับเป็นอย่างดี หลังจากนั้น คณะฯ รับฟังบรรยายสรุปความเป็นมาของบริษัทฯ ดังนี้

บริษัท พี.วี.หินอ่อนและแกรนิต ได้รับประทานบัตรการทำเหมืองแร่หินแกรนิต (หินประดับชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมหินประดับ) จากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ

การเหมืองแร่ จำนวน 30 -2-82 ไร่ ระยะเวลา 25 ปี ในเขตอำเภอพนมสารคาม ซึ่งเป็นอำเภอที่มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มสลับกับเป็นที่ราบสูงภูเขาและมีแร่ธาตุสำคัญ คือ หินแกรนิตซึ่งมีคุณสมบัติแข็งแรงทนต่อการด่าง ทนต่อการขีดข่วนและความชื้นได้ดี โดยมีคุณลักษณะพิเศษที่ความแน่นทึบหนัก รวมทั้งลวดลายสวยงามเป็นที่นิยมบริษัทฯ เปิดดำเนินการทำเหมืองแร่หินแกรนิตมา 7 ปีแล้ว มีกิจกรรมหลักคือ คือการผลิตหินแกรนิตเป็นสินค้าวัตถุดิบส่งให้โรงงานแปรรูปหินนำไปขัดและลงน้ำยาขัดเงา (Wax) เป็นหินประดับชนิดหินแกรนิตสำเร็จรูปใช้ปูพื้น บุนนัง และตกแต่งในงานก่อสร้างอาคาร สำนักงาน บ้านเรือน เนื่องจากหินประดับชนิดหินแกรนิตมีจุดเด่นเป็นวัสดุที่เก็บความเย็นได้ดี มีลวดลายสวยงาม ละเอียดมีความเหนียวไม่แตกหักง่าย มีอายุการใช้งานยาวนาน โอ้อา ภูมิฐาน การผลิตหินแกรนิตส่วนใหญ่จะเป็นไปตามคำสั่งซื้อจากโรงงานแปรรูปหินแกรนิตที่อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นโรงงานเครือเดียวกันกับบริษัทฯ ปีที่ผ่านมา(2550) บริษัทฯ มีมูลค่าการจำหน่ายหินประดับชนิดหินแกรนิตประมาณ 2,314,999 บาท

ภายหลังจากได้รับทราบคุณสมบัติเบื้องต้น ของหินแกรนิตแล้ว ต่อมาคุณไพศาลฯ นำเข้าชมการผลิตหินแกรนิตในเขตพื้นที่การทำเหมืองซึ่งอยู่บริเวณด้านหลังพื้นที่ตั้งสำนักงาน ในช่วงระหว่างการเดินเข้าสู่พื้นที่ได้เห็นถึงสภาพภูมิทัศน์ที่มีการปลูกต้นไม้ทดแทนต้นไม้ที่ถูกแผ้วถาง รวมถึงสุนัขหลายตัวเดินวิ่งเข้ามาหาพร้อมกับส่งเสียงเห่า (ทักทาย/สอบถาม) และเดินตาม (รักษาความปลอดภัย) เมื่อเจ้าหน้าที่ สศอ. บางคนแสดงอาการกลัว คุณไพศาลฯ และเจ้าหน้าที่จะบอกให้สุนัขหยุดเห่าและไม่เดินตามไปซึ่งพวกสุนัขก็เชื่อฟัง นับเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจที่เห็นถึงการทำงานในเหมืองที่ยังคงมีการอนุรักษ์ธรรมชาติและ การใช้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ในแบบชาว

ชนบทไทย โดยมีความเมตตากรุณาเอื้ออาทรต่อกันและกัน

เมื่อเข้าใกล้การพลัดถิ่น จะได้ยินเสียงเครื่องจักรกำลังทำงาน คุณไพศาลฯ ให้นิยามอยู่บริเวณมองเห็นการทำงานของเครื่องจักรและคนงาน แล้วอธิบายการผลิตว่า บริษัทฯ จะทำเหมือนหินแบบขั้นบันไดในพื้นที่ราบ โดยการใช้เครื่องมือเจาะระเบิดและเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ รวมทั้งคนงานระดับช่างฝีมือแรงงานเป็นส่วนใหญ่ ในการขุดเจาะสกัดหินใช้เครื่องมือขุดเจาะสลิมดริลและการใช้เลื่อย Diamond Wire ตัดหินแกรนิตเป็นบล็อกๆ เหมือนกล่อง ซึ่งปกติจะตัดออกมาเป็นก้อนรูปทรงมิติ (Dimension Block) ขนาดไม่น้อยกว่า 1 ลูกบาศก์เมตร หรือตามขนาดที่ลูกค้าสั่ง หลังจากนั้นใช้เครนยกหินขึ้นใส่รถบรรทุก บรรทุกหินลงไปยังพื้นล่างและนำไปเลื่อยเป็นหินแผ่นขนาดต่างๆ ตามขนาดที่ลูกค้าสั่งมา ขนาดเล็กที่สุดมีขนาดประมาณ 15 X 15 ซม. ขนาดใหญ่ที่สุดมีความกว้าง ยาวมากกว่า 100 ซม. และมีขนาดความหนามาตรฐาน 1-2 ซม. หินที่ใช้ปูพื้นจะมีขนาดความกว้าง 40 ซม. ลูกค้าบางรายจะมีคำสั่งซื้อหินก้อนขนาดใหญ่ไปสกัดหรือกลึงผลิตเป็นสิ่งของเครื่องใช้ขนาดใหญ่ เช่น โต๊ะประชุม เคาน์เตอร์ และเครื่องตกแต่งบ้านรูปทรงต่างๆ แทนผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นๆ นอกจากนี้ เศษหินแกรนิตจากเหมืองสามารถนำไปใช้ไม่-บัดเป็นหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างใช้ในการทำคอนกรีตเพื่อให้ซีเมนต์ยึดเกาะได้เป็นอย่างดี

ในเรื่องสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมือง บริษัทฯ ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายของรัฐและท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ก็ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาตรวจ ประเมิน มาตรฐานสิ่งแวดล้อมของเหมืองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

คุณไพศาลฯ บอกว่าสำหรับปัญหาอุปสรรค คือ การลักลอบนำหินแกรนิตและหินอ่อนสำเร็จรูปจำนวนมากจากประเทศจีน ซึ่งเป็นผู้ผลิตหินแกรนิตและหินอ่อนรายใหญ่

ฟังบรรยายสรุป

ปลุกต้นไม้ทดแทน

ขุดเจาะสกัดหิน

พูดคุยซักถามอย่างเป็นกันเอง

ถ่ายภาพเป็นที่ระลึก

ของโลกเข้ามาขายในราคาต่ำกว่าโรงงานแปรรูปหินไทย โดยเฉพาะสินค้าหินประดับชนิดหินแกรนิตสำเร็จรูป ตัวอย่างเช่น ขนาดมาตรฐาน ราคาขายของไทยจะอยู่ที่ราคาประมาณ 700 บาทต่อตารางเมตร แต่จีนขายราคาต่ำกว่าเกือบ 50 เปอร์เซ็นต์ หรือราคาประมาณ 350 บาท โดยมีรูปแบบและสีหินที่หลากหลายให้เลือก ซึ่งส่งผลกระทบต่อโรงงานแปรรูปหินไทยปิดกิจการไปมากกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว และเป็นผลพวงให้การจำหน่ายหินของผู้ประกอบการเหมืองแร่หินไทยลดลงอย่างมาก นอกจากนี้ เมื่อข้อตกลงเขตการค้าเสรี (เอฟทีเอ) กับประเทศจีนมีผลบังคับอย่างเต็มรูปแบบในไม่กี่ปีข้างหน้า ให้จีนนำเข้าสินค้าหินแกรนิตและหินอ่อนสำเร็จรูปได้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการมาช่วยเหลือและสนับสนุน จะทำให้โรงงานแปรรูปที่ยังเปิดอยู่ รวมทั้งโรงงานแปรรูปในเครือบริษัทปิดกิจการ อันจะมีผลกระทบต่อบริษัทที่ต้องปิดกิจการตามเช่นกัน

ช่วงท้ายก่อนลากลับ คุณไพศาลฯ กล่าวว่า หากมีคณะหรือบุคคลอื่นสนใจมาศึกษาดูงานดังคณะ สศอ. ทางบริษัทฯ ยินดีให้การต้อนรับ ซึ่งเมื่อได้รับฟังผู้เขียนมีความรู้สึกดีใจและภูมิใจที่มีผู้ประกอบการไทยให้ความสำคัญและสนับสนุนการสร้างความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาดูงานในสถานประกอบการจริง

ณ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจโลกชะลอตัว นักวิเคราะห์หลายฝ่ายคาดการณ์ว่า จะเลวร้ายจนน่ากลัว ภาวะเช่นนี้ ผู้ประกอบการควรเตรียมพร้อมรองรับ โดยนำแนวทางการประกอบธุรกิจแบบเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่มเป็นที่ต้องการของตลาด รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างพอเพียง ประกอบกับความช่วยเหลือของภาครัฐที่คงจะมีให้

เชื่อได้ว่า ธุรกิจของท่านจะมีความมั่นคง แข็งแกร่ง ประดุจดั่งหิน. ■

จับตาอุตสาหกรรมไทยปีฉลู

7 ม่น่าเชื่อเลยว่า 10 ปีให้หลังจากที่ไทยต้องเผชิญกับวิกฤตต้มยำกุ้ง มาคราวนี้เราพิชิตจากวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ที่แพลงฤทธิ์ไปทั่วยุโรป และเอเชีย แต่ปัญหาด้านเศรษฐกิจยังไม่พอ แถมด้วยปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองอีก จึงส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน อีกทั้งทำให้มีการปลดพนักงาน ไม่เว้นแม้กระทั่งการจับจ่ายใช้สอยของผู้บริโภค แม้หลายฝ่ายคาดการณ์ว่า ปี 2552 เศรษฐกิจโลกเข้าสู่ภาวะถดถอยอย่างแน่นอน แต่ยังมีฝ่ายที่มองว่าในวิกฤตย่อมมีโอกาส

มุมมองภาคเอกชน

อาหาร: รวมกัน เราอยู่ แยกกัน...

ด้วยเหตุนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ไม่รอช้ารีบเชิญผู้แทนในแวดวงอุตสาหกรรมมาถกกันในงาน “ทางรอดอุตสาหกรรมไทย ปี 52” และ “ฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจ 2552” ซึ่งวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมฉบับนี้จึงได้รวบรวมแนวทางการดำเนินการของรัฐ รวมทั้งมุมมองของภาคเอกชน และนักวิชาการไว้ เพื่อภาคอุตสาหกรรมจะได้นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจต่อไป

“นายพรศิลป์ พัชรินทร์ตนะกุล” รองเลขาธิการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย บอกว่า ทิศทางการส่งออกของอุตสาหกรรมอาหารในปี 2552 มีทิศทางที่ชะลอตัวลง ส่วนหนึ่งมาจากแนวโน้มราคาสินค้าที่ลดลง แล้วไทยยังมีปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ โดยต้องนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน

ทางสมาคมฯ เริ่มดำเนินการสร้างพันธมิตรในตลาดใหม่ๆ ทั้งตลาดดูไบ จีน และรัสเซีย ซึ่งอาจอยู่ในรูปการจัดตั้งสมาคมเพื่อร่วมมือทางการค้า หรือการตั้งโชว์รูมเพื่อจำหน่ายสินค้า

สำหรับปัญหาเรื่องภาษี ยังคงเป็นสิ่งที่บั่นทอนความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย ดังนั้นเพื่อให้ผู้ที่จะรอดพ้นจากปัญหาดังกล่าวได้ จึงจำเป็นต้องลดราคาลง ทำให้นายจากรูดล ได้ฝากถึงภาครัฐว่า ควรสร้างโอกาสในการจัดงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ และนโยบายปลอดภาษี

สิ่งทอลดความเสี่ยงด้วย L/C ยืนยันไม่มี Lay Off

“นายเจน นำชัยศิริ” รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มองว่า ปี 2552 ภาคอุตสาหกรรมจะต้องพึ่งพาตัวเองให้ได้มากที่สุด โดยปัจจัยที่กระทบต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอมากที่สุด คือราคาไม่มีเสถียรภาพ โดยราคาปรับลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ขาดทุน ต้องเร่งลดสต็อก

อย่างไรก็ตามคาดว่าจะไม่มีการปลดคนงานในอุตสาหกรรมนี้ แต่อาจจะไม่จ้างเพิ่ม อีกทั้งการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก จะส่งผลให้มีความเสี่ยงด้านการชำระเงินของลูกค้าเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการควรลดความเสี่ยงด้วยการเปิด L/C (Letter of

Credit) นอกจากนี้วัฏจักรสินค้า (Product Life Cycle) จะมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเป็นสินค้าแฟชั่น โดยผู้บริโภคจะมีพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าราคาถูกเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามสินค้าในกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจะได้รับความสนใจมากขึ้น สำหรับประการสุดท้ายที่ผู้ประกอบการไม่ควรมองข้าม คือการให้ความสำคัญกับห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เพื่อการได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ไม่ใช่เป็นการให้ความสำคัญเฉพาะกลุ่มธุรกิจของตน

มุมมองนักวิชาการ

หันมาขายผ่านเว็บไซต์ภาษาอารบิก มีหวังรอด

“รตอ.ดร.นิติภูมิ นวรัตน์” ผู้อำนวยการสถาบันเอเชียและแอฟริกาศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญบอกว่า ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจส่งผลให้ผู้ที่ยังดำเนินธุรกิจแบบเดิมที่ยึดติดกับตลาดเก่า เช่น สหรัฐฯ และยุโรป จะไม่สามารถรอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนี้ได้ แต่ผู้ที่จะสามารถผ่านพ้นวิกฤตได้ คือผู้ที่เข้าถึงลูกค้า และมีการเปิดตลาดใหม่ เช่น กลุ่มที่ขายของผ่านเว็บไซต์ที่จัดทำเป็นภาษาอารบิก เพื่อให้กลุ่มลูกค้าในรัสเซีย และไซบีเรียเข้าถึงสินค้าได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้อาจารย์ได้กล่าวเสริมว่า ไทยต้องเร่งดำเนินการด้านการสร้างจิตวิญญาณและองค์ความรู้ โดยปลูกฝังให้

นอกจากนี้ผู้บริโภคมีระดับการใช้จ่ายมากขึ้น ซึ่งคาดว่าอาหารพร้อมรับประทาน (Ready to Eat) จะได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น พร้อมกันนี้นายพรศิลป์ ได้เสนอให้เกิดการรวมกลุ่ม ตั้งแต่เกษตรกร จนถึงผู้ผลิตเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของอุตสาหกรรมต่อไป และได้ฝากประเด็นทั้งทายว่า สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้า จะต้องเร่งสร้างความเชื่อมั่นในมาตรฐานให้ได้ว่า สินค้าที่ผ่านหรือได้รับมาตรฐานจะเป็นสินค้าที่มีคุณภาพจริง

อัญมณียังแบงได้แต่ต้องลดราคา

“นายอาวุธ ฤทธิกา” รองเลขาธิการสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ คาดการณ์ว่า จากเศรษฐกิจโลกที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อส่งออกของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทย โดยในปีนี้มีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าปีที่แล้ว ปัจจุบัน

ประชาชนมีจิตวิญญาณด้านการนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศ เนื่องจากเศรษฐกิจไทยพึ่งพิงการส่งออกและท่องเที่ยว

ถ่านปี 52 กระบหมึกเน่ จับดาเดือนสิงหาคมถึงตุลาคม

“ผศ.ดร.ธนวรรณ พลวิชัย” คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ และผู้อำนวยการศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คาดการณ์ว่าในปี 2552 ทุกภาคส่วนต่างได้รับผลกระทบกันถ้วนหน้า สำหรับภาพรวมเศรษฐกิจปีนี้ คาดว่าจะไม่ขยายตัว หรือบวกลบใกล้เคียงศูนย์ ด้านราคาสินค้าในกลุ่มน้ำมัน เกษตร และอสังหาริมทรัพย์จะลดลง โดยในช่วงไตรมาสแรกจะได้รับผลกระทบอย่างหนัก เพราะไม่มีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ มีการปลดคนงาน ความเชื่อมั่นต่ำลง ส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศหดตัว และจะถึงจุดต่ำสุดของวัฏจักรเศรษฐกิจไทยในช่วงเดือนสิงหาคม

หลายคนคงคุ้นเคยกับสมการ GDP = C + I + G + (X' - M) กันดีแล้ว ลองมาฟังอาจารย์อธิบายเพิ่มเติมว่า ทั้งการบริโภคภายในประเทศ การลงทุนของภาคเอกชน และการส่งออก มีทิศทางชะลอตัวลง ส่วนการใช้จ่ายของภาครัฐ ถือเป็นความหวังเดียวของประเทศในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ดังนั้นการดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุลงกลางปี และการแก้ไขปัญหาเรื่องความล่าช้าของระบบราชการ รวมทั้งการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณ ตลอดจนการอัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรเร่งดำเนินการ อันจะส่งผลให้ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 1

มุมมองภาครัฐ

ภาคอุตสาหกรรม มีทางออก เตรียมพร้อมแข่งต่อได้

“นายอาทิตย์ วุฒิคะโร” ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม กลับมองว่าเศรษฐกิจไม่ได้ตกต่ำอยู่ตลอดไป สักระยะจะสามารถพลิกสถานการณ์ได้ ฉะนั้นจึงไม่ควรมองข้ามมาตรการพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการเพื่อบรรเทา ชะลอผลกระทบ พร้อมเตรียมความพร้อมสำหรับการฟื้นตัวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ยังมั่นใจอีกว่าหากการเมืองนิ่งแล้วเร่งงบกลางปี จำนวน 100,000 ล้านบาท หรืออาจเพิ่มมากกว่านี้ให้ออกมาเร็ว รับรองว่าผ่านวิกฤตครั้งนี้ได้ ขณะเดียวกันต้องเร่ง

**“หากทุกฝ่ายจับมือและ
เดินไปด้วยกัน คงก้าว
ผ่านช่วงเวลาที่ยาก
จะท้าทายครั้งนี้ไปได้หรือ
อย่างน้อยก็ไม่ถลำลึก
ยาวนาน จนยากที่
จะเยียวยา”**

โครงการเมกะโปรเจกต์ เช่น รถไฟขนส่งมวลชน โดยมีข้อแม้ว่าต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ ขึ้นส่วนร่วม ขึ้นส่วนประกอบภายในประเทศให้มากที่สุด

กระทรวงอุตสาหกรรมเร่ง ตั้งคลังสมองเพื่อชาติ ยุทธศาสตร์ภาครัฐและเอกชน

“นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง” รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มอบหมายให้ “นายดำริ สุโขชนัง” ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เร่งจัดตั้งศูนย์คลังสมองเพื่อชาติยุทธศาสตร์ภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์เร่งด่วน 5 ยุทธศาสตร์

ประกอบด้วย 1)การเสริมสร้างโอกาสและการขยายตัวของการลงทุน 2)การรักษาสถานภาพการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) 3)พลิกวิกฤตอุตสาหกรรมรายสาขา 4)ผันแรงงานสู่ผู้ประกอบการใหม่ และ 5)การพัฒนาศักยภาพและการสร้างงานในพื้นที่ชายแดนภาคใต้

นำไทยพ้นวิกฤตสู่การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน

ปิดท้ายกันด้วยนโยบายของรัฐบาลภายใต้การนำของ “นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ” นายกรัฐมนตรี ที่มีทั้งนโยบายเร่งด่วน และนโยบายตลอดวาระ ซึ่งนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม มี 4 เรื่อง ได้แก่ 1)การสร้างเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวม โดยจัดทำแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะสั้น 2)การรักษาและเพิ่มรายได้ของประชาชน 3)การลดภาระค่าครองชีพของประชาชน และ 4)จัดตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.)

ส่วนนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยวและบริการ การตลาด การค้า และการลงทุน โดยนโยบายที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมโดยตรงประกอบด้วย 1)สร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกให้กับอุตสาหกรรมไทย ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า 2)กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาของแต่ละอุตสาหกรรมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต 3)ร่วมมือกับภาคเอกชนในการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานสินค้าให้ทัดเทียมและล้ำหน้าในระดับสากล 4)เร่งผลิตบุคลากรด้านอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรม และ 5)สร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 6)ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ■

WIN-WIN

ไทย-เพื่อนบ้าน สร้างเศรษฐกิจแข็งแกร่งยั่งยืน

ศิริรุา รุณกะรัตน์ :
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
(พชช.)

อัจฉริยา เทพพัฒนพงศ์ :
ผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
(พอ.สท.)

ลมร้อนเริ่มโสมมาช่วยกันหมั่นที่หนาวเหน็บ เหมือนกับ ลมไปว่าไม่ก็สปีดมาเมืองกรุงเทพฯ เหน็บหนาวเพียงไร นั่นก็เป็นเรื่องของดินฟ้าอากาศที่แปรปรวนตามสภาวะที่เรียกว่าโลกร้อน แม้ความแปรปรวนตามสภาพแวดล้อมจะมีมากเพียงไร แต่การก้าวไปของสภาพเศรษฐกิจและสังคมย่อมเป็นพลวัตที่ยากจะปฏิเสธได้ เจกเซนต์เดียวกันกับบ้านใกล้เรือนเคียงที่ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ย่อมนำมาซึ่งพลังขับเคลื่อนอย่างมหาศาล ว่าถึงที่มาที่ไปสำหรับการสร้างพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน มิใช่แค่เดินขบวนขบวนมาจากหลายๆ ส่วนผนวกเข้าด้วยกัน ซึ่งประเด็นนี้ได้รับความกระจำชัดยิ่งขึ้นเมื่อผู้รู้เปิดประสบการณ์ตลอดจนมุมมองอย่างน่าสนใจยิ่งจากผู้ที่อยู่ในแวดวง และได้ทำการศึกษาเพื่อการพัฒนาความร่วมมือของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน 2 ท่านได้แก่ พชช.ศิริรุา รุณกะรัตน์, พอ.สท.อัจฉริยา เทพพัฒนพงศ์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม โดย พอ.สท. กล่าวว่า

“ภารกิจหลักๆ ของสำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ หรือ สท. คือการเสนอแนะนโยบายแผนยุทธศาสตร์ หรือว่าทำที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ มีทั้งในกรอบของทวีปาคี คือ ทวีป 2 ฝ่าย ไทยกับอีกประเทศหนึ่ง หรือในกรอบของพหุภาคีคือ มากกว่า 2 ฝ่ายเช่น WTO หรือ APEC ตลอดจนในกรอบของภูมิภาค เช่น อาเซียน หรือกรอบอนุภูมิภาค ซึ่งประเทศเพื่อนบ้านก็อยู่ในกรอบนี้ด้วย ตามโครงสร้างเดิมงานประเศเพื่อนบ้านเป็นส่วนหนึ่งของงานนโยบายความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมในภูมิภาค ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค แต่ต่อมา มีการปรับโครงสร้างใหม่ งานในส่วนที่คาบเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงถูกตัดโอนมาอยู่ในความรับผิดชอบ

ชอบของ สท. เมื่อปี 2550 จึงถือว่าอยู่ในระยะเริ่มต้นของการวางกรอบในการทำงาน โดยให้ความสำคัญกับการเสนอแนะนโยบายตลอดจนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้านในกรอบอนุภูมิภาคให้เกิดรูปธรรมชัดเจน

จากจุดนี้เองเราจึงได้มีการทำโครงการศึกษาเพื่อที่จะวางกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเริ่มศึกษาครั้งแรกในปี 2550 แล้ว ตีกรอบการศึกษาไว้ 4 ประเทศ คือ พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม ในกรอบ

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เราได้มาซึ่งแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาที่สำคัญ และได้เร่งดำเนินการผลักดันแผนงานจากการศึกษานั้นไปตามลำดับขั้นต่อไป”

จากผลศึกษาสู่ภาคปฏิบัติ คือ คำถามที่เรียกได้ว่าตอบได้ไม่ถนัดนัก เนื่องจากแนวทางดังกล่าวเสมือนเป็นการเปลี่ยนนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ท่านผู้รู้ทั้งสองชี้แจงได้อย่างแจ่มกระจ่างเป็นอย่างยิ่ง ผอ.สท.อัคริยา ชี้แจงในประเด็นนี้ว่า

“จากการลงมือทำการศึกษาวิจัยเมื่อครั้งปี 2550 ได้มีการเสนอแนะนโยบายออกไป โดยกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์ออกมาเป็น 3 แนวทางด้วยกัน ซึ่งจะมุ่งเน้นในการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมร่วมกันอย่างยั่งยืน สำหรับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และกัมพูชา เรามุ่งเน้นจังหวัด/แขวงที่มีการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม ได้แก่ มุกดาหาร-เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวันเซโน และ สระแก้ว-เขตเศรษฐกิจพิเศษปอแต ตามลำดับ และโดยเราลงไปศึกษาในพื้นที่เพื่อหาข้อมูลเชิงลึก พบปะพูดคุยกับ

ผู้ประกอบการทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างยืนยันความพร้อมในการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ที่ที่เราไปไม่ว่าจะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ สวรรค์เซโนที่ติดกับมุกดาหาร ปอยเปตที่สระแก้ว ได้รับความร่วมมือที่ดี โดยจากข้อมูลเชิงลึกดังกล่าวเราจึงได้แนวนโยบาย ได้แผนปฏิบัติหน้าที่ชัดเจน แล้วก็นำเสนอเข้าที่คณะกรรมการกำกับดูแลงานด้านต่างประเทศ ซึ่งท่านปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน และผ่านความเห็นชอบแล้ว จากนั้นเราก็จะเสนอนโยบายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งดำเนินการต่อไป เช่น การนิคมฯ ดูแลเรื่องพื้นที่ กรมส่งเสริม

อุตสาหกรรมดูแลเรื่องการส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถเข้าถึง เป็นต้น”

สำคัญด้วยความเห็นของ พยช.ศิริรุ่ง ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

“การที่เราได้ทำการศึกษา สืบเนื่องมาจากว่าประเทศไทยเรามีนโยบายที่ชัดเจนในการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่นี้หน่วยงานหลักคือ ทางด้านสภาพัฒน์ กับกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งของความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น ในเรื่องของพัฒนาเศรษฐกิจ ก็จะมีทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ในส่วน

ภาคอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่ต้องดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในภาพรวม สศอ.จึงเป็นหน่วยงานหลักในการลงมือศึกษา โดยพิจารณาว่าจะมี

ยุทธศาสตร์ดำเนินการอย่างไรจึงจะยั่งยืน และเมื่อศึกษาสำเร็จเราได้นายยุทธศาสตร์มา จำแนกเป็น 3 ระดับ

โดยส่วนที่ 1 เป็นแนวทางให้กระทรวง อุตสาหกรรมดำเนินการได้โดยทันที เช่น การ ส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs\ ผลักดันให้มี นิคมชายแดน ส่วนที่ 2 เป็นยุทธศาสตร์ที่ จะต้องขออนโยบายจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจาก ปิไอไออัน นี่ก็เป็นเรื่องที่อยู่ภายในกระทรวง อุตสาหกรรม และส่วนที่ 3 เป็นยุทธศาสตร์ โดยรวมที่ต้องขออนโยบายให้รัฐบาล ซึ่งในส่วนนี้กระทรวงอุตสาหกรรมได้นำเสนอ ผลการศึกษาให้แก่หน่วยงานหลักคือ กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาดำเนินการต่อไป”

ต้นธารอันเป็นต้นทุนในการวางแผน การพัฒนาที่ยั่งยืนระหว่างไทยกับเพื่อน บ้านเริ่มเมื่อปี 2550 ถือเป็นแนวทางที่ดีมาก จึงจำเป็นต้องอย่างยั่งยืนต้องมีการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องในปี 2551

ผอ.สท. ได้ชี้แจงให้ฟังในประเด็นนี้ว่า “ในปี 51 เราทำในกรอบอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง หรือ GMS ก็จะมี 4 ประเทศข้างต้นบวก กับทางตอนใต้ของประเทศจีนที่มีมณฑล ยูนนาน เพื่อที่จะศึกษาว่า ตรงนี้เราจะเข้าไป ร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมในกรอบนี้ ได้ โดยจะเจาะลึกยุทธศาสตร์การขยาย อุตสาหกรรมรอบอ่าวเป๋ยบุรี หรือที่รู้จักในนาม อ่าวตังเกี๋ย สำหรับปีนี้ เรากก็ได้ต่อยอดจาก จีน เราเพิ่มจากมณฑลยูนนานมาต่อตรง มณฑลกว่างสี เพราะตรงนี้จีนจะพัฒนา เศรษฐกิจที่สำคัญในเชิงรุก ซึ่งถือเป็นประตู ของจีนที่จะมาสู่อาเซียน และยังมีประเทศ สมาชิกอาเซียนที่อยู่บริเวณอ่าวตังเกี๋ยเข้าร่วม ด้วย ก็จะมีเวียดนาม ฟิลิปปิน อินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ แต่จะไม่มีไทย พม่า ลาว กัมพูชา เพราะไม่ได้อยู่ในทะเลจีนใต้ ซึ่งหากสามารถผนวกตรงนี้ได้ถือว่าเป็นปีก

แผ่นทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งที่สุดอีกแห่งก็ว่า ได้ และจะเชื่อมโยงกรอบทั้งหมดที่เราเคย ศึกษากันมา”

และ ผชช.ศิริรุจได้กล่าวเสริมในเรื่องนี้ว่า

สาเหตุที่กำหนดขอบเขตการศึกษาเป็น จีนตอนใต้ เป็นเพราะว่านโยบายของจีนเอง ในขณะนี้ เขาให้ความสำคัญในการพัฒนา เขตมณฑลทางตอนใต้เป็นอย่างมาก แถบ อื่นๆ ของประเทศ ตอนนี้นี่จีนก็ได้ทุ่ม งบประมาณไปในหลายๆ เรื่องมาตรงนี้ ช่วง นี้เรามองว่าถ้าจีนมาทางนี้ เราจะมียุทธศาสตร์ ที่จะรองรับยังไง ในเรื่องของ การพัฒนา อุตสาหกรรม ก็ไปดู สิ่งแรกเลยก็จะไปดูเรื่อง ของศักยภาพ โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ตลอดจน ความเชื่อมโยง ซึ่งเท่าที่ได้เข้าไปดูตอน ทำไฟท์สกรู๊ปกับภาคเอกชนทางภาคเหนือ ทราบว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ เรื่องนี้ และอยากให้ภาครัฐผลักดันในเรื่อง ของการค้าการขายและความร่วมมือทาง เศรษฐกิจกับจีนตอนใต้ให้มากขึ้น อยากให้ มีการคมนาคมที่สะดวกเพราะขณะนี้ยังคงมี ปัญหาด้านการคมนาคมอยู่มาก ส่วนทาง ลาวก็เป็นทางที่ค่อนข้างดี การคมนาคม ด้านสายการบินเองก็ยังไม่ดีจากตัวจังหวัด เชียงรายไปลงโดยตรง ก็ต้องมีมาลงที่ กทม. ก่อน ไม่ค่อยสะดวกนักผู้ประกอบการจึง

อยากให้แก้จุดนี้ให้เร็วที่สุด”

ความยั่งยืนที่จะเกิดขึ้นใช้ดำเนินการ เพียงฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียวแต่จำเป็นต้องเกิด จากความร่วมมือ เรื่องนี้ ผอ.สท. และ ชช. ได้วาดหวังไว้อย่างมุ่งมั่นในทิศทางเดียวกัน นั่น คือ การพัฒนาอย่างคู่ขนานแข็งแกร่ง ร่วมกัน

ผอ.สท. : “เรื่องนี้ย้านิดหนึ่งก็คือ การ พัฒนาอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน จะช่วยลดช่องว่างทางเศรษฐกิจ ถ้าสามารถ แก้ไขได้ก็จะแก้ปัญหาได้ทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น ด้านการเมือง ด้านสังคม เราเองก็จะได้ ประโยชน์ในเรื่องของการย้ายฐานหรือขยาย การผลิต ที่ประเทศไทยเริ่มสูญเสียความได้ เปรียบการแข่งขันด้วยแรงงานและวัตถุดิบ ด้วย อีกอย่างหนึ่งภาครัฐควรจะต้องรุก มากกว่านี้ ถ้าภาครัฐนำไปได้ ภาคเอกชน ก็จะตามไป สิ่งที่ได้กลับมาก็คือความยั่งยืน และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เราได้มีการ วางแผนไว้ว่า เราจะทำโครงการนี้เป็นปีสุดท้าย ต่อไปเราจะเอาผลที่ได้จากการศึกษาที่ ผ่านมาทั้งหมดทำเป็นฐานข้อมูลเป็นราย ประเทศ เป็นรายอุตสาหกรรม เพื่อที่จะเผยแพร่ข้อมูลให้ทางภาคเอกชนรับทราบ เพื่อผู้ ประกอบการพิจารณาว่าเขาควรจะไปลงทุน ที่ไหน อย่างไร”

ผชช.ศิริจุ : “เราดูที่ความพร้อมของ เอกชนเราเอง ยกตัวอย่างประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว กัมพูชา เกษตรแปรรูป ผู้ประกอบการเรามีความสามารถ และประเทศเพื่อนบ้านเราเองก็มีความพร้อมในเรื่องพวกนี้อยู่ ผลผลิตการเกษตรเขาก็ค่อนข้างดี ฉะนั้นการลงทุนในเรื่องพวกนี้มันก็จำเป็นที่จะเป็นไปได้ อย่างบริษัทมิตรผลเขาก็ไปทำน้ำตาล ที่นั่นอยู่ อย่างยางพารา น้ำมันพืช ถั่วเหลือง ก็มี สิ่งทอฯ ไป อย่างไรก็ตามการไปลงทุน ในต่างประเทศผู้ประกอบการไทยต้องปรับทัศนคติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งจะเห็นได้ว่านักลงทุนจากสิงคโปร์ มาเลเซีย เขาพร้อมที่จะไปเสมอ เราอาจจะติดจากวัฒนธรรมของเราที่ไม่ชอบย้ายถิ่นฐาน จะมีความรู้สึกถ้าไปลงทุนในต่างประเทศมันสะดวกสบายไม่เหมือนบ้านเรา ควรจะมีการปรับแนวคิดกัน หากภาคเอกชนต้องการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน เชื่อว่าหน่วยงานของรัฐจะให้การสนับสนุนเต็มที่ เราก็จะพยายามที่จะให้ความรู้ให้แนวคิดเขา การเสนอข้อมูลที่ต้องจากการศึกษาก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนเพื่อให้ภาคเอกชนสามารถตัดสินใจได้ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามที่สุดแล้วการตัดสินใจขั้นสุดท้าย ก็ขึ้นอยู่กับเอกชนเองว่าเขาจะไปลงทุนหรือไม่”

และนี่คือมุมมองที่สะท้อนออกมาจากผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างประเทศ ซึ่งที่สุดแล้วการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้นย่อมมาจากการร่วมแรงแข่งขันจากทุกฝ่าย เจกเช่นเดียวกันกับที่ สศอ. ได้ลงมือทำการศึกษาเพื่อวางแนวทางที่พัฒนาอย่างยั่งยืน เสมือนว่าเราได้ประโยชน์เพื่อนบ้านก็ได้ประโยชน์นั่นคือแบบ WIN-WIN ทั้งคู่แน่นอน ■

เสี่ยงสะท้อนจากเอกชน

ตัวอย่างนักธุรกิจต้นแบบ ที่ได้เข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านและพัฒนาจนประสบความสำเร็จในปัจจุบัน 2 ราย คือ คุณนพพร ประโยชน์เจริญผล เจ้าของเหมืองลิคไนต์ “บริษัทขุดค้นแร่เวียงภูคา จำกัด” ซึ่งประกอบกิจการอยู่ในพื้นที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ คุณชวลิต นิมลลอ นักธุรกิจซึ่งลงทุนพัฒนาพื้นที่ให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมชื่อ Xishuangbanna Jinghong Industrial Zone ในแคว้นสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้สะท้อนมุมมองและให้เป็นทรงคนะในเรื่องนี้

นพพร ประโยชน์เจริญผล “บริษัทขุดค้นแร่เวียงภูคา จำกัด”

“สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะแร่ธาตุที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และรัฐบาล สปป.ลาว เห็นชอบจากให้ดำเนินการขุดค้นแร่ถ่านหินที่บ้านน้ำเงิน เมืองเวียงภูคา แขวงหลวงน้ำทา ซึ่งบริษัทแห่งนี้ได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลา 15 ปี สิ่งที่เราต้องการจากรัฐบาล คือ บริษัทอยากได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย 3 ประการสำคัญ คือ 1) ช่วยประกันความเสี่ยงเนื่องจากเป็นการลงทุนในต่างประเทศ 2) ทรัพย์สินที่มีอยู่ให้สามารถนำมาประกันธุรกิจและใช้เป็นทรัพย์สิน เพื่อค้ำประกันการกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ และ 3) จำเป็นต้องมีเงินลงทุนเป็น 2 เท่าของการลงทุนในประเทศ โดยที่ผ่านมารณาคาร์โบ

ประเทศไม่ให้เงินกู้ยืมเพื่อการลงทุน รัฐควรช่วยค้ำประกันให้”

ชวลิต นิมลลอ นิคมอุตสาหกรรมสิบสองปันนา Xishuangbanna Jinghong Industrial Zone Development Co.,Ltd.

“รัฐบาลควรจัดให้มีงบประมาณสำหรับจัดจ้างมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยเฉพาะธุรกิจรายเล็ก ต้องพึ่งพาการวิจัยและพัฒนาอย่างมาก แต่โดยศักยภาพของผู้ประกอบการแล้วไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองจึงต้องอาศัยการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากรัฐบาลหรือมหาวิทยาลัย โดยรัฐบาลต้องทำให้ผู้ประกอบการเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว เพื่อช่วยเหลือให้ธุรกิจดำรงอยู่ต่อไปได้ โดยการเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่าง หรืออาจเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ทั้งนี้ต้องหาทางออกให้กับผู้ประกอบการ เช่น การเปลี่ยน position ของธุรกิจเสื้อผ้า ต้องดูความสามารถฝีมือการตัดเย็บ การออกแบบ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ดังนั้น การปรับตัวจึงไม่ใช่การเลิกกิจการแต่เป็นหน้าที่ขององค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการ และให้ความช่วยเหลือ ที่สำคัญรัฐบาลต้องเปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมทำการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค รวมถึงข้อดี และข้อเสียของธุรกิจแต่ละประเภทหรืออาจเปลี่ยนแปลงทั้งหมด เช่น ให้สามารถปรับตัวและปรับแผนการบริหารจัดการเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการยอมรับการเปลี่ยนแปลงด้วยตนเอง และเห็นความสำคัญของการปรับตัว”

“สะบายดี ประเทศลาว”

โอกาสและข้อจำกัดในการทำการค้า การลงทุนในประเทศลาว

“สะบายดี” เป็นคำในภาษาลาวที่ใช้ทักทายกันเช่นเดียวกับคำว่า “สวัสดี” ในภาษาไทย ซึ่งแสดงออกถึงความเรียบร้อยของความเป็นอยู่และธรรมชาติของชาวลาวที่ค่อยเป็นค่อยไป และบ่งบอกได้ดีระดับหนึ่งว่า การเข้าไปลงทุนอะไรก็ตามในลาว ต้องรอบคอบ ใจเย็น และต้องเน้น “การให้เปล่า” ในช่วงแรกเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกรณีการมอบให้ชาวลาวเป็นเจ้าของภาพในการประชุมหรือารารากูรกาใดๆ เขายินดีเป็นเจ้าของภาพ เพียงแต่ฝ่ายเราต้องเป็นเจ้าของรับผิดชอบในเรื่องเงิน

จากการเดินทางไปสำรวจข้อมูลการค้า การลงทุนอุตสาหกรรมอาหารใน สปป. ลาว ของคณะเจ้าหน้าที่สำนักงาน เศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมกับสถาบัน อาหาร ระหว่างวันที่ 8-12 ตุลาคม 2551 พบว่า การเดินทางโดยใช้รถยนต์บนถนนในประเทศลาวแตกต่างจากไทยตรงที่รถยนต์ของลาวพวงมาลัยอยู่ซ้าย และวิ่งชิดช่องทางขวาของถนน หากเริ่มจากสะพานมิตรภาพ จังหวัดหนองคาย จะมีการเปลี่ยนช่องทางบนกลางสะพาน รถยนต์ในประเทศลาวมีอยู่ 2 ค่าหลัก คือ รถญี่ปุ่น และรถเกาหลี นอกจากนี้ยังมีรถเกาหลีสัญชาติลาวแบรนด์ KOLAO ที่ได้นำเข้ามาประกอบอย่างง่าย ๆ ในลาว จากการสังเกตถนนในประเทศลาวเป็นถนนที่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะสะพานข้ามแม่น้ำลำคลองจำนวนมาก สิ่งที่ต้องระวัง คือ จำนวนช่องทางบนท้องถนนสายหลักของลาวยังมีเพียง 2 ช่องทางเท่านั้น ยังไม่มีป้าย

บอกเส้นทาง หลักกิโลเมตรที่ไม่ชัดเจนและจำนวนแสงไฟให้แสงสว่างในเวลากลางคืนก็ไม่เพียงพอ ทำให้การขับรถเป็นไปอย่างค่อนข้างลำบาก นอกจากนี้ระหว่างการเดินทางระหว่างนครหลวงเวียงจันทน์ ไปสะหวันนะเขต และจำปาสัก จะผ่านท้องทุ่งนาที่เขียวขจีด้วยรวงข้าวตลอดสองข้างทาง สอบถามคนขับรถชาวลาว่า ทราบว่าส่วนใหญ่เป็นข้าวเหนียว การเพาะปลูกยังใช้แรงงานจากวัว ควายเป็นหลัก เพิ่งเริ่มมีการใช้รถไถนาหรือควายเหล็ก ที่ชาวลาวนำเข้ามาจากไทย จึงยังเห็นวัว ควาย ตลอดเส้นทาง โดยบางช่วงของการเดินทางเกิดจลาจลติดขัดจากการต้อนวัวควายมาเดินบนถนนของเกษตรกรชาวลาว และยังเห็นความเป็นสังคมนิยมและอาชีพที่มีอำนาจ คือ ทหาร สามารถจับมอเตอร์ไซด์โดยสหายอาวุธปืนกลับไปทานข้าวเที่ยงที่บ้านได้

จากการสำรวจตลาดอาหารและห้างสรรพสินค้าในลาว ตลาดสินค้าอาหารในลาวยังเป็นตลาดสดเป็นส่วนใหญ่ แม้แต่สินค้าประเภทไก่สดแช่แข็งยังไม่มีแผงจำหน่าย มีเพียงการนำไปมาจำหน่ายเป็นๆ และให้ลูกค้านำกลับไปฆ่าและชำแหละเอง ส่วนสินค้าอาหารสำเร็จรูป ร้านจำพวกสะดวกซื้อมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นร้านของชาวต่างประเทศเข้ามาร่วมทุนกับชาวลาวจำหน่ายสินค้านำเข้าจากไทยและต่างประเทศ ส่วนห้างสรรพสินค้ายัง

มีเพียงเมืองใหญ่ไม่กี่แห่ง และลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวและชาวลาวที่มีรายได้ระดับหนึ่งเท่านั้น

แต่หากพิจารณาการเจริญเติบโตของภาคธุรกิจของลาวที่พัฒนาอย่างเด่นชัด คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกิจการโรงแรม ร้านอาหาร สปา และนวดเพื่อสุขภาพ จากการเดินทางไปในสามเมืองหลักของลาวในครั้งนี้ คณะได้พักโรงแรมใหม่ ถึง 2 แห่ง คือ โรงแรมดอนจันทน์พาลเลส ที่นครเวียงจันทน์ และโรงแรมจำปาสักแกรนด์ ที่ปากเซ แขวงจำปาสัก ซึ่งเป็นโรงแรมที่ต่างชาติเข้ามาลงทุนและได้สัมปทานจากทางรัฐบาลของลาวในการค้าประกันการกู้ยืมเงินจากธนาคารต่างชาติเกือบทั้งหมด แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลลาวได้ให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการเป็นอย่างมาก ส่วนร้านอาหารต่างประเทศที่ทางคณะได้สังเกตเห็นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นร้านของชาวต่างชาติเข้ามาเปิด โดยแต่งงานกับชาวลาว และใช้แรงงานลาวในการบริการภายในร้าน เมื่อเปรียบเทียบราคาอาหารในนครเวียงจันทน์จะสูงกว่าเมืองอื่นๆ เป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น ก๋วยเตี๋ยวในร้านอาหารแห่งหนึ่งในเวียงจันทน์ ราคาสูงถึงชามละ 60 บาท ในขณะที่ในสะหวันนะเขต ราคาประมาณชามละ 30 บาท จึงขวนสงสัยว่าชาวลาวในเวียงจันทน์สามารถดำรงชีพในเมืองที่มีค่าครองชีพสูงขนาดนี้ได้อย่างไร แต่จากการ

สอบถามชาวลาวก็ได้รับคำตอบว่าเขาทานอย่างมากเดือนละครั้ง ส่วนใหญ่อาหารเที่ยงจะกลับไปทานที่บ้าน ทั้งเด็กที่ไปเรียนและผู้ใหญ่ที่ทำงานแล้ว ทำให้ลดค่าใช้จ่ายด้านอาหารไปมาก ช่วงพักเที่ยงของชาวลาวยังยึดธรรมเนียมฝรั่งเศส คือ พักเที่ยงและนอนพักช่วงบ่ายก่อนกลับมาเรียนหรือทำงานประมาณ 14.30 น.

การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการไทยที่ไปลงทุน และทูตพาณิชย์ไทยในลาว ให้ความเห็นว่าลาวเป็นตลาดที่คาดเดาอะไรได้ยาก มีความเป็นอิสระสูง อำนาจการเมืองท้องถิ่นมีมาก การลงทุนทำการค้าและการทำธุรกิจในลาว สามารถสรุปออกเป็น 2 ส่วน คือ โอกาส และข้อจำกัด ดังนี้

ประเด็นโอกาสในการทำการค้า การลงทุนในประเทศลาว

1) แรงงานชาวลาว จำเป็นต้องพัฒนา อบรมให้เกิดการทัศนคติในการทำงานที่ดีเพิ่มขึ้น แต่ข้อได้เปรียบในการพัฒนา คือ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารกันรู้เรื่อง และชาวลาวเองก็บริโภคสื่อและเข้าใจในความเป็นไทยในระดับสูงกว่าประเทศคู่แข่งอย่างเวียดนามและจีน การส่งเสริมให้นาชาวลาวเข้ามารับการศึกษาศึกษาในประเทศไทย ทั้งการให้ทุนการศึกษา การฝึกงานในกิจการบริเวณพรมแดนหรือบริษัทในประเทศไทย ทั้งนี้ธรรมชาติของชาวลาวที่ยังมีความสงบเสงี่ยมเรียบร้อย อ่อนน้อมดี เหมาะอย่างยิ่งที่จะพัฒนาเข้าสู่ภาคบริการ เช่น กิจการท่องเที่ยว โรงแรม และร้านอาหาร ซึ่งนักลงทุนไทยที่เข้าไปลงทุนในลาวแล้ว ก็ยังมีความจำเป็นมาก เนื่อง

จากลาวมีข้อกำหนดเรื่องแรงงานชาวลาวในสถานประกอบการ นอกจากนี้ระดับค่าแรงงานขั้นต่ำในลาวยังต่ำมาก

2) การยอมรับสินค้าไทยของชาวลาวยังคงมีอย่างต่อเนื่อง จากการที่ภาคการผลิตในลาวยังไม่พัฒนาการผลิตในระดับที่เกิดความมั่นคงได้ การค้าผ่านชายแดนของไทยและลาวยังคงมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น จากการเข้ามาลงทุนและการท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ทำให้ชาวลาวมีระดับรายได้สูงขึ้น

ส่งผลให้การบริโภคในสินค้าและบริการจากไทยเพิ่มขึ้น ประกอบกับระบบการสื่อสารมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์ ลาวสามารถรับสื่อจากประเทศไทยได้อย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดกระแสการบริโภคสินค้าจากไทย โดยผู้ประกอบการในไทยไม่ต้องเสียค่าโฆษณาสินค้าในลาวเพิ่มเติมมากนัก การคมนาคมขนส่งสินค้าจากไทยผ่านพรมแดนลาว ปัจจุบันครอบคลุมในเมืองที่สำคัญของลาวทั้งหมด ซึ่งมีประชากรมากกว่าร้อยละ 70 สามารถเข้าถึงสินค้าไทยในระดับราคาที่สูงกว่าในไทยไม่มากนัก นอกจากนี้ผู้ประกอบการไทยบริเวณพรมแดนยังมีโอกาสที่จะเปิดร้านสรรพสินค้าเพื่อจำหน่ายสินค้าไทยให้กับชาวลาวที่ต้องเดินทางข้ามพรมแดนมาทำธุระ เช่น ส่งลูกหลานข้ามมาเรียนในโรงเรียนฝั่งไทย และซื้อสินค้าจากร้านดังกล่าวกลับไปได้ ก็จะเป็นการเพิ่มปริมาณการค้าสินค้าจากไทยอีกทางหนึ่ง

3) โอกาสที่นักลงทุนภาคธุรกิจการเกษตรยังมีโอกาสที่จะเข้าไปลงทุนผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในลาวและส่งกลับมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าได้ ในสินค้าประเภทต่างๆ คือ

- สินค้าประเภทของป่า เช่น ลูกชิดเห็ดและสมุนไพรต่างๆ ยังสามารถนำมาแปรรูปเป็นสินค้าป้อนตลาดเฉพาะ ซึ่งเป็นผู้บริโภคที่มีรายได้สูง และประเทศไทยเริ่มมีทรัพยากรด้านนี้ลดลง
- สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่จำเป็นต้องอาศัยดินที่มีความอุดมสมบูรณ์และปราศจากสารเคมี เช่น ข้าวโพดหวาน อ้อย และผักปลอดสารพิษ ยังมีช่องทางการค้าที่เติบโตได้ เนื่องจากได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี GSP หากผลิตได้แหล่งกำเนิดสินค้าจากลาว

- การลงทุนการค้าสินค้าอาหารโดยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคของชาวลาว ให้เล็งเห็นถึงความปลอดภัยในอาหาร และใช้วัฒนธรรมการบริโภคอาหารของไทยที่ชาวลาวเริ่มปรับตาม

4) การพัฒนาระบบพื้นฐานในประเทศลาว ยังมีโอกาสที่จะเข้ามาลงทุนและพัฒนาโดยมีโครงการทั้งการลงทุนและการช่วยเหลือทั้งจากภาครัฐและเอกชน คือ

- การพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภค การนำระบบมาตรฐานมาใช้ โดยทางภาครัฐและเอกชนของไทยอาจเข้ามาลงทุนในระบบ เช่น ระบบโรงงาน โรงฆ่าชำแหละไก่ ระบบห้องเย็น
- การวางระบบข้อมูลและการพัฒนาฐานข้อมูลระดับประเทศ และระดับ

การสนับสนุนข้อมูลเพื่อการตัดสินใจลงทุน และสามารถทำการสำรวจข้อมูลเพื่อบริการจำหน่ายข้อมูลให้กับนักลงทุนได้

- การเข้าช่วยเหลือในเรื่องการวางระบบกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการที่ดิน การผลิต การควบคุมโรงงาน สิ่งแวดล้อม การรับรองมาตรฐาน โดยการนำระบบของไทยมาเป็นรากฐานในการพัฒนากำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ซึ่งจะให้เกิดความสะดวกรถอ นักลงทุนไทยที่จะตามเข้ามาลงทุนได้โดยสะดวกขึ้น

- การเข้ามาช่วยเหลือและพัฒนา ระบบบริการสาธารณสุขพื้นฐาน การพัฒนา ระบบโรงพยาบาล และทรัพยากรบุคคล เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีของไทยในสายตาของชาว ลาว

ประเด็นข้อจำกัดในการทำการค้า การลงทุนในประเทศลาว

1) การติดต่อประสานงานกับภาครัฐ ของประเทศลาว ยังมีข้อจำกัดในเรื่องการ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติและกำหนดการ ทำงาน เนื่องจากความไม่ชัดเจนใน กฎระเบียบการปฏิบัติงานของราชการลาว

ทำให้เกิดความล่าช้าในการติดต่อประสาน งานและส่งผลต่อการดำเนินการต่อไปของ นักลงทุนต่างประเทศ ประกอบกับหากต้อง การให้เร่งดำเนินการ จำเป็นที่ต้องเสนอ ผลตอบแทน จึงทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

2) การติดต่อประสานกับภาคเอกชน ของลาว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบว่าต้อง ประสานกับใครในแต่ละพื้นที่ (Know Who) เนื่องจากระบบอุปถัมภ์ของลาวยังมีอยู่ใน ระดับสูง ภาคเอกชนที่ดำเนินธุรกิจที่มีความ สำคัญในปัจจุบัน มักเป็นบุคคลที่มีความ สัมพันธ์ใกล้ชิดกับระดับผู้บริหาร ของ คณะรัฐบาลของลาวทั้งในปัจจุบันและใน อดีต และสืบทอดในการบริหารบริษัทโดย ระบบครอบครัว ทำให้การดำเนินธุรกิจใน ลาวจำเป็นต้องอาศัยใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว ช่วยเป็นอย่างมากในการติดต่อประสานงาน

3) การขนส่งทางบกที่เป็นเส้นทาง คมนาคมขนส่งหลักทั้งการขนส่งมวลชนและ สินค้าในประเทศลาว ต้องพัฒนาและใช้เงิน ทุนอีกจำนวนมาก เพื่อให้นโยบายรัฐของลาว ที่จะสามารถเปลี่ยนจาก Land Locked เป็น Land Linked เนื่องจากสภาพ ถนนต่างๆ แม้ว่าจะเพิ่งสร้างเสร็จและใช้งาน ไม่นาน ก็เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้การพัฒนาท่าเรือด้านของ เวียดนามที่จะเป็นจุดหมายหลักของลาวก็ยัง มีไม่มาก ปริมาณการค้าผ่านท่าเรือด้านยัง น้อย ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายสูง และยังไม่เกิด ความคุ้มค่านัก เนื่องจากการขนส่งบรรทุก สินค้าเพียงขาไปหรือขากลับเท่านั้น เป็นการ ตีรถเปล่า แตกต่างจากการใช้ท่าเรือแหลม ฉบับของไทยที่ใกล้และมีการบริหารจัดการที่ ดีและพร้อมกว่า และหากเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของการขนส่งทางน้ำผ่านท่าเรือระหว่าง ไทยและเวียดนาม กับทางบกที่ผ่านไทย ลาว และเวียดนาม ทำให้การขนส่งทางบกที่ลาว หวังว่าจะเป็นแหล่งรายได้ยังเป็นไปได้ยากขึ้น

4) การที่กฎหมายในการครอบครอง กรรมสิทธิ์ที่ดิน และกฎหมายการส่งเสริมการ ลงทุนของลาวยังมีข้อยุ่งยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากการถือครองที่ดินในลาวยังไม่ ชัดเจน สำหรับการเข้ามาลงทุนเพื่อพัฒนา อสังหาริมทรัพย์ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ในพื้นที่ก็มี โอกาสในการทำกำไรจากการรวบรวมที่ดิน และขายให้การได้สัมปทานการลงทุนจากนัก ลงทุนต่างประเทศ แต่การรวบรวมที่ดินดัง กล่าวเป็นทั้งข้อจำกัดและโอกาส จะต้อง พิจารณาค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการ ติดต่อประสานกับเจ้าของที่ดินที่เป็นรายย่อย เอง หรือจากการที่มีผู้ประสานงานในท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งอาจได้รับความสะดวก ในการประสานงานกับภาครัฐของลาวเพิ่ม เดิมด้วย แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นกับความสามารถในการ ลงทุนของนักลงทุนแต่ละรายด้วย

5) วัฒนธรรมการดำรงชีวิตของชาว ลาวยังคงเน้นการกินอยู่และทำมาหากินใน ลักษณะเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ถนัดค้าขาย ซึ่ง เทียบได้กับประเทศไทยเมื่อราว 40-50 ปีก่อน พื้นฐานการศึกษาในเรื่องกฎหมายและการ ทำสัญญาของชาวลาวยังมีน้อยมาก จึงก่อ ให้เกิดระบบการจับจองที่ดิน เพื่อใช้ประกอบ อาชีพเลี้ยงตนและครอบครัวเท่านั้น และส่ง ผลต่อระบบสถาบันการเงินที่ไม่ได้รับการ พัฒนานัก ■

อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม

ควรเร่งสร้างความเข้มแข็ง ภายใต้ ASEAN BRAND อย่างไร?

ปัจจุบันอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศกลุ่มอาเซียนยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่ คือ การขาดแคลนบุคลากรที่มีฝีมือ และปริมาณการค้าระหว่างกันค่อนข้างต่ำ การลงทุนด้านเครื่องจักรที่ทันสมัยยังมีน้อย การลงทุนที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ ในปีที่ผ่านมาอาเซียนลงทุนซื้อเครื่องจักรใหม่เพียง 1,500 เครื่อง ขณะที่ จีน เกาหลีใต้ ได้ahun ลงทุนในเครื่องจักรมากกว่า 50,000 เครื่อง โดยที่ประเทศทั้ง 3 ลงทุนซื้อเครื่องจักรโดยไม่สนใจว่าเครื่องจักรนั้นผลิตจากที่ใด เพราะเครื่องจักรที่ไม่ทันสมัยก็ยากที่จะผลิต

สินค้าในระดับ World Class ได้ นอกจากนี้ การพิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้าก็ควรได้รับการพิจารณาจาก 2 แหล่งด้วยกัน คือ เกิดจากการผลิตเอง หรือผลิตมาจากแหล่งอื่น แต่มีการผ่านขั้นตอนการผลิตมาจากแหล่งนั้นๆ มาอย่างน้อย 2 ขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการฟอก ย้อม พิมพ์ หรือตกแต่งสำเร็จ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการรวมกลุ่ม หรือผลักดันให้อาเซียนให้เข้มแข็งได้นั้นจะต้องร่วมมือกันเพื่อวางรูปแบบ กลยุทธ์และเป้าหมายที่ชัดเจน ภายใต้ กฎ และกติกาการค้าเสรี (FTA) ซึ่งอาเซียนได้ลงนามไว้กับหลายประเทศ โดยเฉพาะจีน และญี่ปุ่น

สถานภาพและ ศักยภาพของ อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มใน ประเทศสำคัญของ อาเซียน

1.) ไทย

ประเทศไทยมีศักยภาพ ความพร้อม และยังมีรายได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบกับอีกหลายประเทศ เนื่องจากมีอุตสาหกรรมสิ่งทอครบวงจรมากที่สุดในอาเซียน ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ ในปัจจุบันไทยและอาเซียนยังอยู่ในภาวะปลอดภัย แต่ก็ไม่ควรประมาทจีนเนื่องจากจีนยังมีปัญหามาตรการเซฟการ์ด ทำให้ไม่สามารถส่งสินค้าเกินโควต้าที่ตกลงกันกับ EU และ USA ได้ หากหันมามาตรการดังกล่าวจีนก็มีโอกาสจะกลับมาครองตลาดส่วนใหญ่ได้ แนวทางและโอกาสการพัฒนาจะต้องเน้นที่สิ่งทอไฮเทค สิ่งทอนาโน หรือสิ่งทอเฉพาะทาง เพื่อให้เป็นผู้นำในสิ่งทอยุคใหม่ต่อไป

2.) เวียดนาม

เป็นประเทศที่น่าจับตามอง โดยอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มของเวียดนามมีลักษณะเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไป ปัจจุบันเวียดนามมีแรงงานในอุตสาหกรรมนี้ราว 1.5 ล้านคน และมีค่าจ้างแรงงานที่ค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับคู่แข่งเช่น จีน ไทย บังคลาเทศ ปากีสถาน ซึ่งขณะนี้เวียดนามยังอยู่ในระบบโควต้าภายใต้ข้อกำหนดของ USA เวียดนามต้องการความร่วมมือ และช่วยเหลือจากประเทศที่มีอุตสาหกรรมสิ่งทอเข้มแข็ง เช่น ไทย อินโดนีเซีย ที่ผ่านมามีเวียดนามนำเข้าผ้าฝ้ายจากไทย อินโดนีเซีย จีน อินเดีย เกาหลีใต้ และไต้หวัน

3.) อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มกำลังพบกับการแข่งขันที่รุนแรงจากการขยายตัวราคาของประเทศที่มีค่าแรงต่ำกว่า และยังมีปัญหาการเลิกกิจการของรายย่อย ทำให้มีอัตราการเติบโตค่อนข้างน้อย ยกเว้นการผลิตผ้าฝ้ายในอินโดนีเซียที่ยังมีความเข้มแข็งอยู่

4.) กัมพูชา

อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มของกัมพูชา ถือว่าอยู่ระหว่างการจะเป็นดาวรุ่ง แต่กลับต้องพบกับปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ ปัจจุบันกัมพูชามีเพียงการรับจ้างผลิต (OEM) ยังไม่มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ จึงต้องหาแนวทางความร่วมมือกับประเทศต่างๆ และต้องการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศข้างเคียง เช่น ไทย ฮองกง อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

5.) ลาว

ลาวประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานฝีมือ แม้จะมีค่าจ้างแรงงานถูกก็ตาม และยังประสบปัญหาทำเลที่ตั้งของประเทศซึ่งไม่มีทางออกทะเล จึงต้องอาศัยการขนส่งสินค้าผ่านประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ไทย เวียดนาม แม้อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มของลาวจะอยู่ระหว่างการเจริญเติบโต แต่ก็ยังประสบปัญหาระบบโควต้า นักลงทุนในลาวส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่ต้องการขยายฐานการผลิตในลาว โดยมีออเดอร์ที่รับจากไทยเข้าไป

6.) ประเทศอื่นๆ นอกอาเซียน เช่น เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น

ประเทศเหล่านี้ต่างประสบปัญหาและอยู่ในช่วงลำบาก เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง ต้องย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีแรงงานมากกว่า และถูกกว่า เช่น จีน แต่รัฐบาลได้พยายามปรับกลยุทธ์ โดยเน้นการผลิตสินค้า Hi-Tech. หรือ Hi-end ที่มีคุณภาพสูงแทน โดยมุ่งพัฒนาตลาดหลัก เช่น USA EU เป็นต้น

ความพร้อมของอาเซียน

ปัจจุบันอาเซียนมีความพร้อมในการเป็นแหล่งวัตถุดิบในหลายประเทศ ส่วนใหญ่การผลิตยังเน้นที่สินค้าราคาถูก และตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งลูกค้าต้องการบริการในรูปแบบครบวงจร (One Stop Service) แต่ก็มีที่ตั้งเป้าหมายที่มุ่งเน้นผลิตสินค้าที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล พร้อมๆ กับการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าด้วย

แนวทางการรวมกลุ่ม และการสร้าง ASEAN BRAND

การสร้าง BRAND ในนามอาเซียน เป็นการเตรียมความพร้อมในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมนี้ ในอาเซียนหลังจีนหลุดพ้นมาตรการควบคุมโควต้าจาก USA และ EU โดยอาเซียนจะสามารถสร้างความเชื่อมโยงในการเป็นแหล่งวัตถุดิบแหล่งใหญ่รองจากจีน และผลิตสินค้าคุณภาพ เพื่อขยายตลาดเชิงรุกแทนจีนได้ในระยะเวลาอันสมควร แต่ทั้งนี้จะต้องมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดภายใต้ ASEAN

BRAND และมีการจัดตั้งหน่วยงาน/องค์กรรองรับโดยตรงในการบริหารจัดการตั้งการรวมกลุ่มเพื่อสร้าง ASEAN BRAND ให้เข้มแข็ง โดยมีวัตถุประสงค์ และเป้าหมายชัดเจน เช่น

- 1.) เพื่อสร้างบรรทัดฐานในการผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานสากล
- 2.) สินค้าที่ผลิตในกลุ่มอาเซียนจะต้องใช้ ASEAN BRAND
- 3.) สินค้า ASEAN BRAND จะต้องมีความสมบูรณ์ คือ ผลิตในอาเซียนที่มีตลาด

และจำหน่ายอย่างน้อยใน 2 ประเทศ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นประเทศในอาเซียน

4.) มีแนวทางยกระดับสินค้าของกลุ่มอาเซียนให้มีคุณภาพและการตลาดชัดเจน ที่จะช่วยเสริมยอดขายให้กลุ่มประเทศอาเซียนด้วย

5.) มีการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) และการสร้างสรรมูลค่า (Value Creation) ด้วย

6.) มีการพัฒนาวัตถุดิบ และส่วนประกอบ (Accessories) ภายในกลุ่มอาเซียน

7.) มีการร่วมทุนกันระหว่างประเทศให้เกิดความเชื่อมโยงกัน การตรวจสอบ และควบคุมคุณภาพ ตามมาตรฐานสากลอย่างเคร่งครัด

8.) มีการพัฒนาฝีมือแรงงาน และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบอย่างถูกต้อง โดยคำนึงถึงสุขอนามัย ชีวอนามัย สิ่งแวดล้อมที่ดี สะอาด ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ

สรุป

การผนึกกำลังกันของ ASEAN BRAND ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มในกลุ่มอาเซียน เป็นโอกาสในการพัฒนา แก๊วจุดอ่อน ข้อเสีย อุปสรรคของตลาดทุน และสถานภาพการค้าในกลุ่มอาเซียนที่ยังล้าหลัง และมีการลงทุนต่ำ ซึ่งเป็นสิ่งยากที่จะแก้ไข หากอาเซียนไม่รวมตัวกันเพื่อให้มีจุดยืน วิสัยทัศน์ และเสริมสร้างจุดแข็งระหว่างประเทศในการรวมตลาดในอาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้สามารถสู้กับจีนได้ โดยการร่วมมือกันจัด Business Matching เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการผลิต การลงทุน การค้า การพัฒนาแรงงาน วัตถุดิบ เทคโนโลยี ฯลฯ ภายในอาเซียนอย่างใกล้ชิด เพื่อหาทางขยายตลาดใหม่ๆ และมีลู่ทางการค้ากับเกาหลีใต้ และญี่ปุ่นภายใต้กรอบการค้าเสรี (FTA) ที่อาเซียนได้มีการตกลงกันและบางส่วนได้มีผลบังคับใช้ไปแล้ว โดยที่การเจรจาอาเซียน-ญี่ปุ่นส่วนใหญ่ได้สรุปผล และยกเลิกภาษีสินค้าแล้ว ส่วนการค้าและบริการการลงทุนยังมีการตกลงในกรอบกว้างๆ โดยจะยังมิได้เปิดเสรี ซึ่งจะต้องมีการเจรจากันต่อไป โดยเฉพาะประเด็น

สำคัญที่ยังไม่สามารถตกลงกันได้ในกลุ่มสินค้าที่เป็นผลประโยชน์ และสินค้าอ่อนไหวของทั้ง 2 ฝ่าย เช่น สินค้าเกษตร รองเท้า และเครื่องหนัง สิ่งทอ ยานยนต์ และชิ้นส่วนพลาสติก และเคมีภัณฑ์ ซึ่งหากการเจรจาบรรลุผลสำเร็จจะก่อให้เกิดเขตการค้าเสรีขนาดใหญ่ มีมูลค่าการค้าระหว่างกันมากกว่า 150,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเกิดเครือข่ายร่วมกันมากมายตามมา โดยเฉพาะสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มของไทย คาดว่า จะขยายตัวไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25 ในปี 2554 มูลค่ามากกว่า 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งผลจากการเปิดเสรีการค้า (FTA) ระหว่างไทย-อาเซียนกับอีกหลายประเทศ โดยเฉพาะจีน ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องหวั่นเกรงในเรื่องราคา และปริมาณการผลิตที่ถูกลง และมากกว่าไทยหลายเท่า ซึ่งผู้ประกอบการไทยจะต้องรักษาตลาดและเจาะตลาดใหม่มากขึ้น โดยจะต้องปรับกลยุทธ์ และสร้างเอกลักษณ์ให้โดดเด่นอย่างชัดเจน มีการวางแผนการตลาดที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรวมกลุ่มในอาเซียน เพื่อให้เกิด ASEAN BRAND ที่แข็งแกร่งอย่างแท้จริงต่อไป ■

ใบสมัครสมาชิก วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ประเภทสมาชิก

- ☐ ผู้ประกอบการ บริษัท ห้างร้าน ธนาคาร ฯลฯ
☐ หน่วยงานราชการสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
☐ หน่วยงานราชการ
☐ สถาบันการศึกษา
☐ ประชาชนทั่วไป
☐ อื่นๆ.....

โปรดกรอกข้อมูลโดยละเอียด
เพื่อประโยชน์ในการแจ้งข่าวกิจกรรม

ข้อมูลส่วนตัว

ชื่อผู้สมัคร.....นามสกุล.....
หน่วยงาน/บริษัท.....
ที่อยู่.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
มือถือ.....โทรสาร.....
E-mail : .....

1. ท่านสะดวกรับ วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในรูปแบบใด

☐ แบบเล่ม.....จำนวน ☐ ด่วนโหลดจากเว็บไซต์ ☐ อื่นๆ.....

แบบสอบถาม

1. ท่านรู้จักวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจาก.....

2. ท่านนำข้อมูลในวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไปใช้ประโยชน์

- ☐ มาก ☐ มาก-ปานกลาง ☐ ปานกลาง
☐ ปานกลาง-เล็กน้อย ☐ น้อย

3. เหตุผลในการอ่านหรือติดตาม วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- ☐ มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน
☐ มีข้อมูลที่ทำไต่จากแหล่งอื่น
☐ นำเสนอข้อมูลที่อยู่ในความสนใจ
☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

4. เนื้อหาในวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ท่านสนใจ
(โดยเรียงลำดับจากสนใจมากที่สุด ไปน้อยที่สุด)

- ☐ เรื่องเด่นประจำวัน ☐ สศอ.พบผู้ประกอบการ
☐ บทความพิเศษ ☐ เกร็ดความรู้อุตสาหกรรมไทย
☐ สัมภาษณ์พิเศษ ☐ รอบรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
☐ ภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย

5. วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีเนื้อหาโดยรวมเป็นอย่างไร

- ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง
☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

6. รูปเล่ม และรูปแบบการจัดวางภายในเล่ม

☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

7. การใช้ภาษา

☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

8. เนื้อหาข้อมูลที่ท่านต้องการมากที่สุด

- ☐ แนวโน้มและทิศทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
☐ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ/บุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จัก
☐ ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ
☐ ท่องโลกอุตสาหกรรม
☐ การให้บริการ
☐ ข้อมูลทั่วไป
☐ อื่นๆ ระบุ .....

9. ความพึงพอใจของท่านที่ได้รับจากวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
เป็นคะแนนได้เท่ากับ

☐ 91-100 คะแนน ☐ 81-90 คะแนน ☐ 71-80 คะแนน
☐ 61-70 คะแนน ☐ ต่ำกว่า 60 คะแนน ☐ ไม่พึงพอใจ

10. ข้อควรปรับปรุง/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....

บริการธุรกิจตอบรับ

ใบอนุญาตเลขที่ ปณ. (น)/3314 ปณ.สามเสนใน
ถ้าฝากส่งในประเทศ ไม่ต้องฉีกตราไปรษณียากร

กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม
ถ.พระรามที่ 6 เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ประชุม “คลังสมองเพื่อชาติ ยุทธศาสตร์ภาครัฐ เอกชน” ที่จัดตั้งเพื่อเป็นวอร์รูมในการรับมือกับวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น โดยระดมภาคอุตสาหกรรม การค้า การเงิน และภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรการแก้ปัญหาผู้ประกอบการ สร้างความเชื่อมั่นนักลงทุนต่างประเทศ และการพิจารณางบประมาณของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่จะใช้ในการช่วยเหลือผู้ประกอบการตามยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ โดยเร่งด่วนต่อไป จัดขึ้นเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2552 ณ ห้องสุคนธ์ะวัน กระทรวงอุตสาหกรรม

และเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2552 ณ สศอ. ได้มีการประชุมต่อเนื่องโดยนายดำริ สุโขะนันท์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานในการหารือเรื่อง “แผนงานการสนับสนุนธุรกิจ SMEs ภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจ” เพื่อเตรียมของบประมาณรัฐบาลในการช่วยเหลือธุรกิจเอสเอ็มอี ภายใต้การดำเนินงานในโครงการต่างๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การรักษาคุณภาพการจ้างงาน การฝึกอบรมเพื่อจ้างงานใหม่ เป็นต้น

ทั้งนี้ การจัดประชุมคลังสมองจะจัดให้มีขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการต่อไป

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เปิดงานฝึกอบรมผู้ประกอบการหัวข้อ “การบริหารจัดการโลจิสติกส์แบบบูรณาการ” เพื่อเสริมสร้างความรู้ผู้ประกอบการให้สามารถบริหารจัดการโลจิสติกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่กระทบต่อการดำเนินกิจการของอุตสาหกรรมไทย โดยเป็นกิจกรรมหนึ่งภายใต้โครงการพัฒนาขีดความสามารถ SMEs ด้านโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตและภาคเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จัดโดยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ภายใต้งบประมาณที่เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรมจำนวน 19 ล้านบาท จัดขึ้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2552 ณ โรงแรมสวิสโฮเต็ล เลอคองคอร์ด กรุงเทพฯ

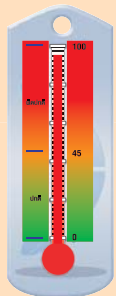
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม

	ปี 2551				ที่มา
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	
ตัวแปรชี้้นำเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม					
ปัจจัยภายในประเทศ					
ด้านการผลิต					
มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	17525 (25.8)	19015 (27.2)	21216 (37.4)	15416 (-1.9)	รปท.
มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	10951 (39.4)	10534 (17.0)	10991 (21.1)	10322 (4.5)	รปท.
ดัชนีชี้ำนํ้าธุรกิจระยะสั้น	115.3 (0.8)	116.3 (1.4)	114.1 (-1.6)	110.1 (-4.5)	กระทรวงพาณิชย์
ความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม 3 เดือนข้างหน้า	97.3 (2.8)	81.9 (-9.7)	87.6 (-3.8)	77.6 (-19.1)	ส.อ.ท.
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน	178.4 (5.9)	174.9 (4.6)	177.8 (3.7)	177.1 (-0.1)	รปท.
ราคานํ้ามันดิบ	97.9 (68.6)	124.0 (90.8)	118.1 (56.4)	58.4 (-35.4)	EIA
อัตราแลกเปลี่ยนบาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ	32.4 (-8.9)	32.3 (-6.9)	33.8 (-0.5)	34.8 (2.7)	รปท.
อัตราแลกเปลี่ยนบาท/100 เยน	30.8 (3.4)	30.8 (7.4)	31.5 (8.9)	36.3 (21.1)	รปท.
อัตราแลกเปลี่ยนบาท/ยูโร	48.5 (4.1)	50.4 (8.0)	50.9 (8.9)	45.9 (-6.3)	รปท.
ด้านการบริโภค					
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค	17.5 (-19.7)	10.1 (-42.3)	9.7 (-32.4)	10.4 (-35.7)	สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
ดัชนีอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	130.3 (4.6)	130.2 (3.9)	133.2 (5.2)	129.5 (0.7)	รปท.
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง	88.3 (9.5)	80.6 (36.8)	83.1 (32.1)	132.0 (1.6)	คำนวณโดย สศค. ข้อมูลจาก สศก.
ด้านตลาด					
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)	815.7 (24.3)	811.6 (10.0)	652.4 (-22.3)	422.8 (-51.4)	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ปัจจัยต่างประเทศ					
ตัวแปรชี้ำนํ้าเศรษฐกิจสหรัฐฯ	100.2 (-1.5)	99.5 (-3.0)	97.2 (-5.0)	92.8 (-7.8)	OECD
ตัวแปรชี้ำนํ้าเศรษฐกิจอียู	101.5 (-1.2)	100.2 (-2.6)	97.8 (-4.8)	94.8 (-6.9)	OECD
ตัวแปรชี้ำนํ้าเศรษฐกิจญี่ปุ่น	99.8 (-3.0)	99.6 (-2.0)	97.6 (-2.0)	93.7 (-4.7)	OECD
ดัชนีการผลิตโลก	49.5 (-2.5)	49.1 (-6.8)	47.4 (-7.1)	36.1 (-27.7)	JPMorgan
ความเชื่อมั่นผู้บริโภคสหรัฐฯ	72.9 (-20.9)	59.6 (-31.4)	64.8 (-24.4)	57.7 (-25.6)	University of Michigan
ความเชื่อมั่นผู้บริโภคญี่ปุ่น	-10.6 (-134.8)	-13.2 (-782.2)	-19.2 (-481.8)	-27.0 (-233.7)	ESRI
ความเชื่อมั่นผู้บริโภคกลุ่มยูโร	-10.4 (-107.3)	-14.0 (-466.2)	-19.2 (-527.2)	25.1 (-304.3)	EUROSTAT

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม

The Early Warning System of Industrial Economics: EWS-IE

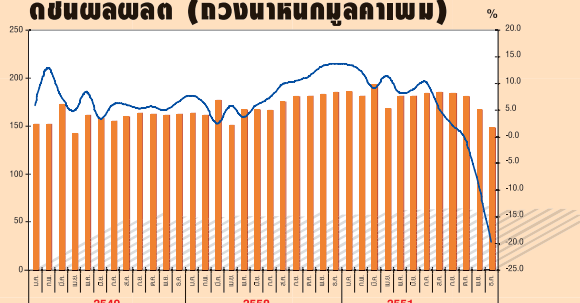

EWS-IE ส่งสัญญาณว่าเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมในเดือนกุมภาพันธ์ 2552 **อยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ**

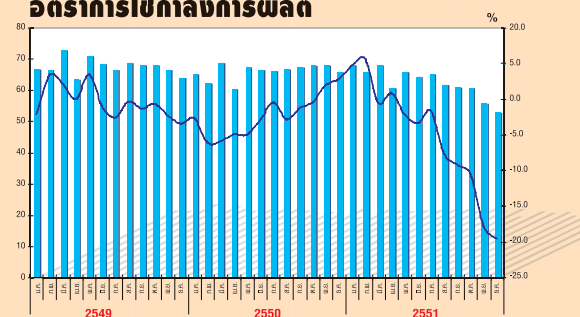
เนื่องจากตัวแปรชี้เป้าเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมในเดือนธันวาคม 2551 ส่งสัญญาณในทางลบ โดยเฉพาะในส่วนของการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง รวมถึงนำเข้าสินค้าทุน หดตัวลงร้อยละ -25.5 และ 7.5 เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้พบว่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง หดตัวต่อเนื่อง 3 เดือน ในขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนหดตัวต่อเนื่อง 2 เดือน เช่นเดียวกับการหดตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่วัดได้จากดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ที่หดตัว ร้อยละ -2.0

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของภาคบริโภคภาคเอกชนมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 1.1 หลังจากหดตัวร้อยละ -3.5 ในเดือนที่ผ่านมา

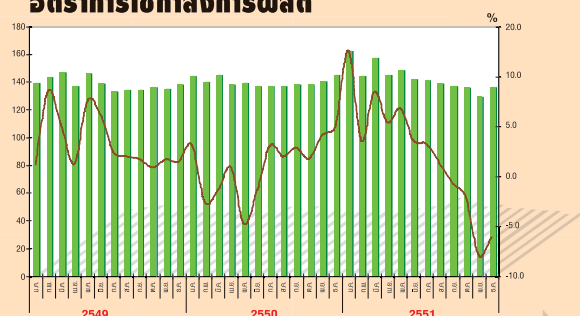
ดัชนีผลผลิต (ถ่วงน้ำหนักมูลค่าเพิ่ม)

อัตราการใช้กำลังการผลิต

อัตราการใช้กำลังการผลิต

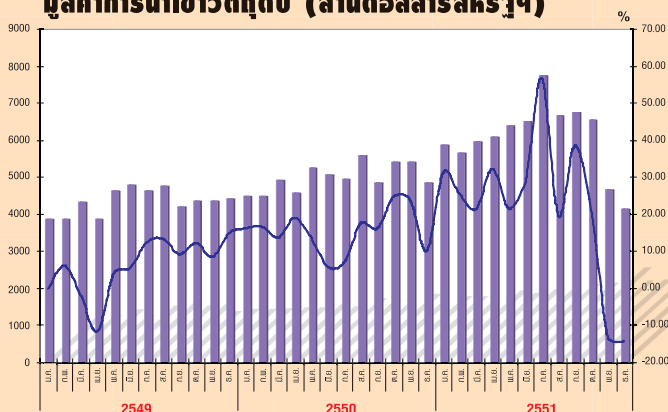

ทิศทางมูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบ

	ปี 2551				ที่มา
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	
สถานการณ์ภาคการผลิตภายในประเทศ					
ดัชนีผลผลิต	187.4	177.5	184.9	166.0	สศอ.
	(11.6)	(9.4)	(5.8)	(-9.7)	
ดัชนีการส่งสินค้า	184.9	182.5	183.0	165.0	สศอ.
	(11.7)	(11.5)	(3.3)	(-11.2)	
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	177.1	174.3	203.4	201.6	สศอ.
	(-1.4)	(-3.7)	(9.1)	(11.7)	
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	118.3	113.0	116.2	113.5	สศอ.
	(2.3)	(-2.0)	(0.2)	(-4.4)	
อัตราการใช้กำลังการผลิต	67.5	63.7	62.7	56.6	สศอ.
	(3.1)	(-1.7)	(-6.2)	(-16.0)	
สถานการณ์ภาคการผลิตโลก					
Global Manufacturing (PMI)	49.5	49.1	47.4	36.1	JPMorgan
	(-2.5)	(-6.8)	(-7.1)	(-27.7)	
Manufacturing New Orders Index	48.3	48.1	44.1	27.9	JPMorgan
	(-9.0)	(-17.1)	(-19.9)	(-45.6)	
Manufacturing Production Index	52.2	49.9	48.1	30.6	JPMorgan
	(-3.0)	(-13.8)	(-11.3)	(-39.3)	
Manufacturing Employment Index	48.1	45.4	46.6	32.8	JPMorgan
	(-4.9)	(-13.0)	(-6.5)	(-33.7)	
Manufacturing Prices Index	78.3	87.7	73.0	26.8	JPMorgan
	(32.4)	(24.1)	(17.1)	(-59.5)	
Manufacturing New Export Orders Index	57.0	58.5	54.3	39.2	JPMorgan
	(5.6)	(2.0)	(-3.0)	(-30.1)	
Manufacturing Imports Index	52.5	47.5	46.3	39.2	JPMorgan
	(-16.4)	(-15.6)	(-13.1)	(-17.8)	

หมายเหตุ: () หมายถึง อัตราการขยายตัว

มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบ (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

จัดทำโดย:

กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ■ โทรศัพท์: 0 2202 4274, 0 2202 4284 ■ โทรสาร: 0 2644 7023 ■ www.oie.go.th